

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 11. března 2020 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Karla Šiguta a přísedících Marty Adamcové a Rudolfa Ruckiho, **takto:**

Obžalovaní

1. Rastislav R.

narozen xxx v xxx, trvale bytem xxx, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici v Ostravě,

2. Věra R.

narozena xxx v xxx, trvale bytem xxx, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici v Ostravě,

se uznávají vinnými, že

v době od 18. října xxx do 14. listopadu xxx v xxx, na ul. xxx, ve společně obývaném bytě, přesto, že měli jako rodiče společného nezletilého novorozeného syna K. R., narozeného xxx, podle ustanovení § 855 a následujících, zejména podle § 858 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, povinnost spočívající v péči o tohoto syna, zahrnující zejména péči o jeho zdraví, tělesný, citový, rozumový a mravní vývoj, v jeho ochraně, v udržování osobního styku, srozumění s tím, že jej mohou usmrtit, poškozenému od jeho propuštění z novorozeneckého oddělení dne 18. října xxx neposkytovali základní péči spočívající v podávání odpovídajících dávek kojenecké stravy a tekutin, a to i přes upozornění dětské lékařky dne 26. října xxx na nedostatečnost jeho výživy, náležitě nedbali o jeho zdravotní stav a hygienu, celkově nepečovali o jeho prospěch způsobem odpovídajícím jeho věku a potřebám, čímž poškozeného vystavili intenzivním pocitům žízně, hladu i fyzické bolesti při vznikajících defektech kůže, přičemž si byli vědomi skutečnosti, že je s ohledem na svůj věk zcela odkázán na jejich péči a že jakožto novorozenec musí dostávat pravidelně odpovídající příjem živin a tekutin, kdy v přímém důsledku s jejich nečinností a naprosté lhůstevností došlo postupně k poklesu hmotnosti poškozeného a k postupnému závažnému

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Jánová.

zhoršování jeho zdravotního stavu, a to zejména v období po 2. listopadu xxx, a vyvolání zjevných následků spojených se zanedbáváním hygieny, zejména opruzenin v oblasti konečnicku, zánětu kůže horních končetin a kvasinkové infekce dutiny ústní, a dále k závažným zdravotním následkům v podobě šokového stavu při těžké dehydrataci, těžké malnutrici s metabolickým rozvratem organismu, k rozvoji hypotonického syndromu s prvky apatie v kombinaci s metabolickou encefalopatií jako následku proběhlého metabolického rozvratu a rhabdomyolýze organismu, která se projevovala slabostí svalů, apatií, záškuby svalovými a selháváním center životních funkcí jako je dýchání a srdeční činnost, k selhávání ledvin a k hypoxickému insultu srdeční svaloviny v oblasti mezikomorové přepážky v rámci těžké dehydratace, jež jsou ze soudně lékařského hlediska kvalifikována jako poškození důležitých orgánů, přičemž tyto závažné zdravotní následky, které byly ke dni 14. listopadu xxx již mocně rozvinuty, se u poškozeného projevovaly příznaky zejména v podobě okoralých rtů, halonovaných očí, vpadlé velké fontanely na hlavě, vpadlého břicha, nízkého napětí kůže, mramorované kůže na trupu, chladných koncových částí končetin bez patrného kapilárního návratu, poškození kůže, zápachu stolice a změny psychického stavu v podobě apatie, která se projevovala tím, že nereagoval na běžné podněty, kdy tyto příznaky byly laicky poznatelné, a to i pro oba obžalované, kteří měli navíc již opakované zkušenosti s výchovou a výživou novorozenců a malých kojenců,

přičemž tyto závažné zdravotní následky poškozeného bezprostředně ohrožovaly na životě, protože k jeho úmrtí by bez poskytnutí odpovídající lékařské péče došlo pravděpodobně v horizontu jednoho až dvou dnů, přičemž k tomuto fatálnímu následku nedošlo pouze díky předem neohlášenému zásahu sociální pracovnice v bytě dne 14. listopadu xxx a následně poskytnuté vysoce odborné a intenzivní lékařské péče v Nemocnici s poliklinikou v Karviné – Ráji a poté ve Fakultní nemocnici v Ostravě na oddělení pediatrické resuscitace a intenzivní péče Dětské kliniky, kam byl poškozený převezen v kritickém stavu a kde byl hospitalizován do 4. prosince xxx, tedy zcela mimo vůli a aktivní přičinění obžalovaných,

tedy

dopustili se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného úmyslně usmrtili, spáchali čin na dítěti mladším patnácti let a zvláště trýznivým způsobem, jehož se dopustili v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchali

pokus zločinu vraždy podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku k § 140 odstavec 1, odstavec 3 písmeno c), písmeno i) trestního zákoníku,

a za to se odsuzují

obžalovaný Rastislav R.

za projednávaný pokus zločinu a za sbíhající se přečin podvodu podle § 209 odstavec 1 trestního zákoníku z rozsudku Okresního soudu v Karviné ze dne 9. listopadu 2018, č. j. 10 T 51/2018-112, který nabyl právní moci dne 25. ledna 2019,

podle § 140 odstavec 3 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody na 16 (šestnáct) let.

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Jánová.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku se pro účely výkonu trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Současně se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Karviné ze dne 9. listopadu 2018, č. j. 10 T 51/2018-112, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

obžalovaná Věra R.

podle § 140 odstavec 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody na 16 (šestnáct) let.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku se pro účely výkonu trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu jsou oba obžalovaní povinni zaplatit společně a nerozdílně

na náhradu škody poškozené Revírní bratrské pokladně, zdravotní pojišťovně, se sídlem Michálkovická 967/108, Slezská Ostrava, 710 00 Ostrava, IČO: 47673036, částku ve výši 266 519 Kč,

a na náhradu nemajetkové újmy poškozenému K. R., narozenému xxx, toho času v pěstounské péči Jany B., narozené xxx, bytem xxx, zastoupenému zmocněncem Mgr. Pavlem Staříčným, advokátem se sídlem Dělnická 829/54, Havířov – Prostřední Suchá, částku ve výši 419 076,91 Kč.

Odůvodnění

1. Na základě dokazování provedeného v hlavním líčení vzal soud za plně prokázané jednání obžalovaných Rastislava R. a Věry R. tak, jak je podrobně popsáno výše ve výrokové části rozsudku.

Výpovědi obžalovaných

2. Obžalovaný **Rastislav R.** u hlavního líčení popřel, že by se vytýkaného jednání dopustil, protože v projednávaném období byl v práci a ani nevěděl, co se v domácnosti děje. Vzhledem k tomu, že následně využil svého práva a odmítl nadále k věci vypovídat, byla přečtena postupem podle § 207 odstavec 2 trestního řádu jeho výpověď z přípravného řízení, ve které popřel vědomé zanedbání péče o poškozeného K. R., u jehož porodu byl přítomen a měl radost z jeho narození. Jeho manželka zůstala se synem v porodnici asi deset dnů, neboť nestihl nakoupit vybavičku a stravu pro novorozence, až poté, co sociální pracovnice zkontrolovala, že vše nakoupil, včetně umělé mléčné stravy, byl syn z porodnice propuštěn. Když ho chtěli doma okoupat, začal plakat, z čehož usoudil, že ho všechno bolí. Měli ho doma asi 14 dní, když přišla sociální pracovnice, synovi chystal mléko a chtěl jej přebalit. Po svléknutí dítěte zjistili podivné fleky na jeho těle, sociální pracovnice začala panikařit a podala trestní oznámení, aniž si ověřila, zda jeho špatný zdravotní stav nezavinili již v porodnici. Zavolal záchranku, poté denně volal do fakultní nemocnice, kde byl syn hospitalizován, a informoval se na jeho zdravotní stav. Následující den jim byl odebrán i další syn N. Dodal, že K. špatně pil, i když mu chystali mléko, vypil z 60 ml třeba pouze 20 ml, někdy za celý den nevypil nic, přičemž tuto situaci řešili s dětskou lékařkou, která jim poradila, že mu mají zkoušet dávat pít, ale nepil ani čaj, neboť do něj nic nedostali. Lékařka tvrdila, že je to z hladu. K. fyzicky neublížoval, měl ho rád, má ještě dalších šest dětí a ty má také rád. Pokud jde o zanedbání

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Jánová.

péče, tak nechápe, jak to sociální pracovnice myslela, chodil do práce, musel si brigádně přivydělávat, aby uživil rodinu, dávky byly nedostačující. Pracoval denně od rána, vracel se asi v pět hodin. Manželka se o děti starala sama, jednu dobu se stalo, že byla asi tři dny znehybněná, nikdo nevěděl proč, ale i tak, když byl v práci, se o děti starala. Žili jako běžná rodina, nechápe, z čeho sociální pracovnice usoudila, že K. týrali, po jeho narození byla u nich v domácnosti jednou a pak zpanikařila, nechápe proč, když měl na těle jen nějaké fleky. V dřívější době k nim docházela kontrolovat N. a vše bylo v pořádku. Pokud nebyl v práci, viděl, že manželka dávala K. pít co dvě hodiny, koupala jej co dva dny, mazala ho dětským olejem a mastí proti opruzeninám, pravidelně ho přebalovala. Když byl doma, připravoval mléko K. i on sám, ale někdy do něj nic nedostali. Starali se o něj zcela běžně, budili ho na jídlo, když plakal, byli u dětské doktorky, péče byla zcela v pořádku. O K. pečovali pouze sami s manželkou, nikdo jiný se o něj nestaral. Manželka byla znehybněná před odvozem do nemocnice asi tři dny, ale byl to jen takový blok, když nebyl doma, tak K. přebalila. Sám ho krmil, když přijel z práce. Péče o K. před jeho odvozem do nemocnice byla zcela běžná, dávali mu jíst a pít, někdy však nevypil vůbec nic, což se stalo asi 4x až 5x, někdy pouze 20 až 30 ml. Když potřebovali něco vyřídit, hlídala děti sestra manželky Jana H., jejíž výpověď označil za křivou. Potvrdil, že je mu dostatečně zřejmé, že se dítě po narození musí krmit, přebalovat a koupat. Důvodem výsledného špatného zdravotního stavu K. byla skutečnost, že byl od narození nemocný, v důsledku čehož odmítal přijímat stravu, nikoli proto, že by mu stravu záměrně neposkytovali. Na to, že nepřijímá stravu, upozorňovali dětskou lékařku ve dvou případech. Dle jeho názoru byla zanedbána péče již v karvinské porodnici, protože se narodil nemocný. U dětské lékařky byli s K. asi čtyři dny po porodu a následující den poté, co přestal přijímat stravu. Od jeho narození přišla sociální pracovnice na kontrolu pouze v jednom případě, v den, kdy byl odvezen do nemocnice. Značku plen od počátku neměnili, měli stále stejné, nestihli je spotřebovat. Mléka měli deset balení. V rámci pokračování své výpovědi dne 23. 10. 2019 v souvislosti s upozorněním na změnu právní kvalifikace setrval na své původní výpovědi a dále uvedl, že obžalovaná Věra R. s ním opětovně nechtěně otěhotněla a že spolu hodlají nadále žít.

3. K výpovědi svědkyně Lenky M. uvedl, že u nich nikdy nebyla, popřel, že by manželku natáčel, jak svědkyně popisovala, dětem vulgárně nenadávali a nebili je. Potvrdil, že jí označil za zlodějkou dětí, protože s ní byli domluveni na jednodenní hlídání D., přičemž se vrátili za zhruba tři nebo čtyři dny, volal policii, která přijela s paní z OSPODu a řešili, že si D. chtějí vzít domů.
4. K výpovědi Martina F. uvedl, že si nepamatuje, že by svědek poškozeného někdy přebaloval, k části výpovědi vztahující se k návštěvám a jeho tvrzení, že v domácnosti přespával, uvedl, že si nepamatuje, že by svědka v projednávaném období u nich doma viděl, i když svědek tvrdil, že byl u nich třikrát.
5. K výpovědi svědkyně Mgr. Ivany H. uvedl, že po narození K. byla u nich v domácnosti pouze jednou, a to 14. 11. s tím, že k její žádosti ho rozbalil pouze do zavínovačky, protože pokud dítěti nejsou minimálně tři měsíce, má ho strach brát do ruky, protože tak malé děti jsou strašně moc křehoučké a nemá cit v rukách. Dne 14. 11. přišel domů zhruba cca 30, možná 40 minut před příchodem svědkyně, v době jejího příchodu chystal mléko K., mezitím dal najíst N., protože manželka byla imobilní a nemohla se hýbat. Potvrdil, že se ho svědkyně dotázala na opruzení a zanedbání kůže, sám byl v té době z toho v šoku, nevěděl, co jí má v té době odpovědět, proto řekl, že to může být reakce na vlhčené ubrousky nebo na plenky. Zdůraznil, že K. tehdy neviděl, protože většinu času byl v práci či u své milenky a má za to, že péči o nezletilého má dělat žena a ne chlap. Manželce pomáhal jen tehdy, kdy měl volno z brigád. Setrval na svém tvrzení, že svědkyně podle jeho názoru zpanikařila a neudělala svou práci, protože si měla nejdříve ověřit, jak a proč se vše stalo.

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Jánová.

6. K výpovědi svědkyně Denisy Ch. uvedl, že je možné, že před svědkyní a její kolegyní paní P. řekl, ať si s K. dělají, co chtějí, zdůraznil, že svědkyni ukázal oblečení, které v tu dobu pro poškozeného měli, obě mu na to řekly, že je to málo a že to není vhodné oblečení pro miminko, proto jim řekl, že chodí do práce a že musí taky shánět oblečení a další potřebné věci pro miminko. Nesouhlasí s tím, že by je vyhodil.
7. K výpovědi svědkyně Jany H. uvedl, že pokud byla svědkyně v jejich domácnosti tři dny předtím, než odvezli K. do nemocnice, jak sama vypověděla, pak v té době určitě nebyl doma, má za to, že svědkyně musela vidět, jak byla obžalované indisponována, vyjádřil podivení nad tím, že ve stavu, v jakém viděla K., ho telefonicky nekontaktovala, aby poškozeného zachránili sami.
8. K výpovědi Karla V. uvedl, že do práce společně docházeli v říjnu k Ladislavovi, což je osoba, jejíž jméno svědek nevěděl. Jednalo se o kopáčské práce v polském Těšíně, v listopadu u Valentina, pro kterého pracovali v Tříneckých železárnách. Se svědkem byl na návštěvě v nemocnici den po porodu, společně byli i na pokoji, kde viděl, že poškozený byl nějaký divný, namodralý. Obžalovaná mu k tomu řekla, že může být po porodu otláčený, tak to tak bral.
9. Obžalovaná **Věra R.** u hlavního líčení k věci uvedla, že v té době byla nemocná, nemohla se hýbat, ale jinak měli vše pro malého, který měl dost jídla. Vzhledem k tomu, že následně využila svého práva a odmítla nadále k věci vypovídat, byla přečtena postupem podle § 207 odstavec 2 trestního řádu její výpověď z přípravného řízení, ve které uvedla, že asi dva dny před tím, než jim byl odebrán malý K., onemocněla, nemohla chodit, u žádného lékaře se však s tímto problémem neléčila, asi po týdnu se sama uzdravila. V dřívější době se jí nic podobného nestalo. Dále potvrdila, že s manželem očekává narození dalšího dítěte, těhotná je zhruba od června nebo července 2019, u žádného lékaře nebyla ošetřena, zdravotní problémy nemá, žádné léky nebere. K dotazu uvedla, že manžel o nenarozené dítě nemá zájem, chce jej dát pryč, ona si chce dítě nechat.
10. K výpovědi své sestry, svědkyně Jany H., uvedla, že jí sestra nemocnou neviděla.

Výpovědi svědků

11. Svědkyně **Mgr. Ivana H.**, sociální pracovnice Magistrátu města Karviná, Odboru sociálního, oddělení sociálně právní ochrany dětí, u hlavního líčení uvedla, že obžalovaní před narozením poškozeného pečovali o jedno dítě, ostatní děti neměli ve své výlučné péči. S rodinou obžalovaných dlouhodobě pracovali při řešení nedostatků ve věci péče, bytové otázky, finančního zajištění, jejich odboru byla rodina známa, a proto byla nepravidelně navštěvována. V rámci práce s rodinou bylo zjištěno, že obžalovaná v měsíci říjnu očekávala narození dalšího dítěte, proto se zaměřili na to, ať mají zajištěno základní vybavení pro novorozence. Při návštěvě před a po narození poškozeného bylo zjištěno, že obžalovaní neměli připraveny základní potřeby, obžalovaná po seznámení s tímto stavem podepsala v porodnici revers s tím, že potřebné věci zajistí. V rámci potravinové pomoci obžalovaným poskytli umělou mléčnou stravu a pomohli zajistit základní oblečení. Po propuštění poškozeného z nemocnice pokračovali ve spolupráci s rodinou obžalovaných, v neohlášených šetřeních a kontrolách stavu domácnosti a dětí. Svědkyně dále konkretizovala, že v měsíci listopadu obdrželi anonymní oznámení na zanedbávání péče o děti, jejich zavšivení, nedostatek potravin a odpojení od elektrické energie. Bylo proto provedeno šetření, kterému byla v domácnosti přítomna pouze obžalovaná s dětmi, které nejevily známky extrémního zanedbávání nebo pobití či jiných stop násilí, ani v případě nezletilého N. zavšivení. Zjistili, že v té době byli

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Jánová.

odpojení od dodávek elektrické energie. Při tomto šetření bylo od obžalované zjištěno, že v té době pečovala o děti sama pro mimomanželský poměr obžalovaného, který se v domácnosti nezdržoval. Šetření pokračovala v nepravidelných intervalech, sama se účastnila šetření z 14. 11., při svém příchodu do domácnosti viděla obžalovanou sedět v kuchyni na židli, obžalovaného připravovat umělou mléčnou stravu, nezletilý N. se pohyboval po domácnosti a poškozený byl v obývacím pokoji v postýlce. Od obžalované se dozvěděla, že je nemocná, asi dva až tři dny jí není dobře, má horečky, zřejmě chřipku, strašně jí bolí klouby a kosti, nemůže se hýbat a jen sedí, u lékaře však nebyla. O lékařské vyšetření žádala až den po odvozu nezletilého K. rychlou lékařskou službou. Vzhledem k předchozím poznatkům se jí obžalovaná nejevila v dobré fyzické kondici, popsala, jak nezletilý N. při poskakování obžalovanou udeřil nebo se jí dotkl, načež obžalovaná zasténala, že jí bolí i to, když se jí někdo nějakým způsobem dotkne. Svědkyně však nedovedla odpovědět, kdo se o poškozeného při jí popsaném stavu obžalované staral. Obžalovaného požádala o rozbalení poškozeného K., který ležel v postýlce v zavinovačce, a zdálo se, že spí. Poté, co mu obžalovaný sundal plenu, bylo zjevné, že je celý znečištěný od stolice, prosvítaly stopy masa a krve, stolice, nebyla si již jistá tím, zda i hlenu. Podle jejího vyjádření byl však poškozený silně znečištěn s poraněnou kůží. Obžalovaný jí k jeho stavu sdělil, že to má asi z vlhčených ubrousků a že ráno to ještě neměl, obžalovaná jí pouze uvedla, že v předmětný den nezletilého neviděla. Svědkyně popsala, že obžalovaný se jevil ze stavu nezletilého udivený, nepřipouštěl zanedbání nebo nedostatečnou hygienu, poté, co ho konfrontovala s tím, že nejde o stav, který se šestitýdennímu dítěti stane během hodin od dopoledne, zmiňoval alternativy, a to pleny, o tomto tématu však nepřipouštěla další konverzaci. Poté, co poškozeného zcela svlékla, aby se přesvědčila o jeho stavu, uviděla, že má na prsou a zádech modrofialové fleky, přitom si uvědomila, že byt' na jeho nahé tělo šahala studenýma rukama, vůbec nereagoval, začala ho dráždit na ušním lalůčku, klíční kosti, zkoušela, jestli přisaje dudlík, ani poté vůbec nereagoval, ležel s hlavičkou na boku, dudlík mu visel, proto ho přikryla peřinkou, zavolala okamžitě rychlou záchrannou službu a kolegyni, která měla pohotovostní službu. Vzhledem k tomu, že se obžalovaná nebyla schopna postavit na nohy a nebyla schopna žádného pohybu, zůstala kolegyně s obžalovanou a jejím synem N. a s obžalovaným a poškozeným odjela do nemocnice. Lékařka se dotazovala na anamnézu a zdravotní stav poškozeného mj. obžalovaného, který uvedl, že jeho stav zjevně způsobila matka, tedy obžalovaná, když sám neví, jak se to stalo. Následující den se s ohledem na závažnost celé situace byly učiněny úkony k umístění nezletilého N. do náhradního výchovného prostředí. Do té doby si nikdo z obžalovaných nestěžoval na nedostatečnou péči ze strany zdravotního personálu v porodnici, až v rámci šetření projednávaného skutku začal obžalovaný poukazovat na to, že už v porodnici zanedbali péči a že nezletilého propustili dřív. Stejně tak se do té doby nikdo z nich nezmínil o tom, že by s nezletilým bylo něco špatně, ani ve vztahu k příjmu a množství stravy či tekutin. Zdůraznila, že ze strany jejich odboru jim byla poskytnuta umělá mléčná strava, věděli, jak dítěti stravu připravit, znali poměr mléka a vody. Z výpovědi svědkyně dále vyplynulo, že o všech úkonech, kterých se v projednávané věci účastnila, pořizovala písemné záznamy, na jejichž obsah odkázala a současně stvrdila jejich správnost.

12. Vzhledem k tomu, že se svědkyně v přípravném řízení podrobněji vyjadřovala zejména k časové ose kontrol, byla postupem podle § 211 odstavec 3 písmeno a) trestního řádu přečtena její procesně použitelná výpověď z přípravného řízení, ve které uvedla, že se poškozený narodil dne xxx, věci pro dítě nebyly v domácnosti ani při kontrole dne xxx, kterou prováděla kolegyně Ch. a po upozornění, že v takovém případě nemůže být dítě umístěno v rodině, otec reagoval tím, že sociální pracovníci vulgárně vykázal z bytu s tím, at' si s dítětem dělá, co chce, což je podchyceno v záznamu o šetření. Matka ponechala poškozeného v porodnici, xxx se rodiče dostavili na úřad s rodným listem, byly jim poskytnuty dvě krabice mléčné výživy a poskytnuta součinnost při opatrování výbavičky. Současně bylo zjištěno, že

nezajistili povinné očkování u staršího N. Šetřením dne 25. 10. xxx bylo ověřeno, že poškozený má zajištěn dostatek oblečení, byl čistě oblečen a spal. 26. 10. xxx se rodiče dostavili k dětské lékařce s oběma dětmi. 2. 11. xxx bylo prostřednictvím emailu doručeno anonymní oznámení ohledně zanedbání péče o děti R. s tím, že v bytě je odpojena elektrina, šetřením téhož dne zjištěno, že v bytě je skutečně odpojena dodávka elektrického proudu, péče o děti se jevila v pořádku, K. nebyl opruzený, neměl po těle žádnou vyrážku, matka pouze doznala, že nezajistila vyšetření kyčlí, byl vidět zájem o děti, stěžovala si pouze, že otec se odstěhoval k jiné ženě. Následně proběhlo šetření v domácnosti až 14. 11. xxx, kdy do bytu byla vpuštěna až na druhý pokus, v bytě byla stále odpojena elektrická energie, matka seděla v kuchyni v zanedbaném stavu, zjevně nemocná, kdy však nevyhledala lékařskou pomoc, uvedla, že se otec vrátil asi dva dny po jejich poslední návštěvě, na dotaz uvedla, že poškozeného toho dne vůbec neviděla, nepřebalovala jej, ani nekrmila, otec poškozeného přinesl a rozbalil, který byl zcela apatický, špinavý od stolice s krvavými opruzeninami a šedo – fialovou vyrážkou na zádech a prsou, otec připravoval mléko a tvrdil, že k těmto změnám na těle zřejmě došlo od rána. Nebylo zjevné, zda dýchá, proto ihned přivolala záchrannou službu. Z vyjádření svědkyně vyplynulo, že přečtená výpověď odpovídá skutečnosti, protože si tehdy projednávaný skutek pamatovala podrobněji.

13. Svědkyně **Mgr. Kateřina S.**, sociální pracovnice Magistrátu města Karviná, Odboru sociálního, oddělení sociálně právní ochrany dětí, uvedla, že v rámci pohotovostní služby byla přivolána kolegyní H. k zásahu v domácnosti obžalovaných. Situaci po svém příchodu označila za krizovou, poškozený byl v těžkém stavu, bledý, apatický, ležel v postýlce, přišlo jí, že téměř nedýchá, připadal jí až jakoby polomrtvý, na nic nereagoval. S kolegyní se shodly, že jeho zdravotní stav není v pořádku. Vzhledem k tomu, že se soustředila na poškozeného, nedovedla uvést, zda, případně jak na jeho zdravotní stav reagovali obžalovaní. Protože v domácnosti obžalovaných setrvala s obžalovanou Věrou R. po odvozu poškozeného rychlou zdravotní službou, byla schopna popsat její zdravotní stav tak, jak ho vnímala. Obžalovaná po celou dobu seděla v kuchyni, hovořila o bolestech nohou, kostí, které jí měly trápit delší dobu, nebyla schopna ve svém stavu před ní nic dělat, když se jí pokusila přenést do obývacího pokoje, aby si lehla, nepodařilo se jí ani zvednout ze židle. Neví, zda poškozený byl chtěné dítě. Byl to první a současně i poslední případ, kdy byla v domácnosti obžalovaných po narození poškozeného, v předchozím období pouze asistovala při umístění jejich předchozích dětí do náhradního prostředí.
14. Svědkyně **Denisa Ch.**, sociální pracovnice Magistrátu města Karviná, Odboru sociálního, oddělení sociálně právní ochrany dětí, uvedla, že před porodem poškozeného provedla s kolegyní Karin P. na základě upozornění sociálně zdravotního pracovníka z Nemocnice s poliklinikou v Karviné – Ráji v domácnosti obžalovaných šetření, zda mají potřebnou výbavičku pro novorozené dítě a zda je ho možné propustit do jejich péče. Šetření byl přítomen obžalovaný, který hlídal starší dítě, k poškozenému se vyjádřil tak, že je mu jedno, co s ním udělají. Když zjistila, že nemají žádnou výbavičku, provedla sociální šetření i u obžalované v nemocnici, která uvedla, že má zájem o dítě, že se nechá z nemocnice propustit a výbavičku zajistí. Současně jí obžalovaná sdělila, že obžalovaný chtěl, aby šla na potrat, protože dítě nechtěl. Obžalované i s dětmi nabídli edukační pobyt ve Čtyřlístku v Opavě, pokud by nechtěla být s obžalovaným kvůli tomu, že nemá zájem o dítě. Svědkyně dodala, že obžalovaní v té době neměli výhrady k poskytované péči ze strany zdravotnického personálu v porodnici, ani se nevyjadřovali ke zdravotnímu stavu poškozeného. O obsahu a průběhu toho úkonu sepsala úřední záznam, jehož obsah odpovídá skutečnosti.
15. Svědkyně **Jana H.**, sestra obžalované Věry R., se u hlavního líčení vyjádřila k péči obžalovaných o děti, o které se podle její výpovědi nestarali tak, jak by měli. S obžalovanou

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Jánová.

byla v kontaktu během těhotenství prostřednictvím sociální sítě, poté, co obžalovaná přišla z porodnice, byla u nich v domácnosti, mladší sestra jí půjčila tzv. „vajíčko“, aby poškozeného donesla domů. Sama jim donesla kočárek, postýlku, malé věci, hygienu a občas jim půjčila peníze. Jejich finanční a majetkové poměry nebyly podle jejího názoru moc dobré, žili zřejmě ze sociálních dávek, ví, že obžalovaný chodil na tzv. fušky, dodnes mají vůči ní dluh. K péči o poškozeného uvedla, že v domácnosti obžalovaných poškozeného viděla asi dvakrát nebo třikrát, pobývala u nich po různou dobu, někdy pět hodin, někdy dvě hodiny. Během těchto návštěv obžalovaného Rastislava R. viděla, když přišel k večeru či večer domů, a to kolem sedmé, šesté hodiny odpoledne, nevšimla si, že by o poškozeného nějak projevoval zájem. Poškozený zapáchal zkratkami, pořád plakal, když ho jednou hlídala, byl opruzený, neví, zda měl něco s bříškem. Vybavila si situaci, nějak v říjnu poškozeného a jeho staršího bratra N. hlídala, když si šli obžalovaní vyřídit záležitosti na úřady. Dále uvedla, že si oba obžalovaní stěžovali na zanedbání péče o poškozeného ze strany zdravotnického personálu, ale až po jeho odvozu z jejich domácnosti s tím, že si nepamatuje, že by do té doby cokoli říkali. U hlavního líčení nedovedla s ohledem na odstup času přesně určit, kdy poprvé a kdy naposledy poškozeného viděla. Když ho viděla naposledy, plakal, přišel jí hladový, dala mu dvě flaštičky mléka, potom jeho pláč ustal. Nedovedla již uvést, kolik mléku mu podala. Asi to bylo poprvé, co měla pocit, že je hladový, když u nich byla předtím, tak třeba spal. S obžalovanými neřešili případný problém týkající se příjmu potravy nebo tekutin, ani jí neříkali, zda jí či pije dobře. Přesto se obžalované na příjem potravy poškozeným zeptala, protože poškozený plakal, a poté, co tolik vypil, plakat přestal. Obžalovaná jí na to odpověděla, že mu dává dostatečně pravidelně najíst. Na poškozeném kromě pláče neshledala nic, co by jí zarazilo. Ve vztahu k péči o domácnost obžalovaných svědkyně uvedla, že se o ní včetně vaření starala obžalovaná, stejně tak o přípravu stravy pro poškozeného, zajištění jeho hygieny a uspokojení jeho základních potřeb. Obžalovaného Rastislava R. se o poškozeného neviděla starat. Žádný z obžalovaných neměl výhrady k péči druhého o poškozeného. Svědkyně neměla informace o tom, že by obžalovaná měla po porodu poškozeného zdravotní komplikace, ani se jí nestěžovala. Nedovedla uvést, kdy naposledy před odvozem poškozeného obžalovanou osobně viděla. Dále uvedla, že chtěla oznámit nedostatky v péči o poškozeného, ale zrovna tam nebyla sociální pracovnice, tuto otázku řešila s paní M., sdělovala jí, že poškozené půjčila, že neměla na sunar, neměla plínky a takové věci. Věděla, že bylo posláno e-mailové oznámení orgánu sociálně-právní ochrany dětí. Při svém výslechu se vyjádřila k fotografiím zažurnalizovaným na č. l. 128 – 130. K fotografiím na č.l. 128 a č.l. 129 uvedla, že si myslí, že je pořizovala v den, kdy hlídala, na prvé je zachycen poškozený, na druhé N. Na fotografii na č. l. 130 je zachycen poškozený v době po jeho narození, kdy byla u nich na návštěvě. Od obžalované věděla, že obžalovaný Rastislav R. měl v té době mimomanželský vztah, o kterém však nedovedla uvést bližší poznatky. S obžalovanou kromě osobního kontaktu udržovala i telefonický kontakt, obžalovaná měla k dispozici telefon, pokud by jí požádala, tak by za ní přišla. Většinou jí žádala, zda jí nemůže půjčit peníze. Rodině obžalovaných vypomáhala i finančně, někdy nakoupila potraviny. Zopakovala, že obžalovaná se o děti starala, ale určitě ne tak, jak by měla. K dotazu o poznacích o tom, že by poškozený trpěl hladem nebo žízní, uvedla, že ten den, kdy ho hlídala, tak jí to tak přišlo. Neví však, zda se to časem zhoršovalo či zlepšovalo, protože tak často k nim zas nechodila. K dotazu, zda sestru upozorňovala na to, že podle jejího názoru není poškozený dostatečně krmen, uvedla, že jí to říkala, obžalovaná jí odpověděla, že se o něho stará. K dalšímu dotazu, zda při návštěvách byl přítomen vždy i obžalovaný Rastislav R., uvedla, že asi ano. Myslí si, že jí sestra něco říkala o tom, že jí obžalovaný opustil, dodala však, že si to již nevybavuje. Pokud by však obžalovaná byla v tísní, nemocná, nebyla schopna se o děti starat, mohla jí zavolat. Určitě by jí neodmítla poskytnout pomoc, pokud by potřebovala přivolat lékařskou péči ať už pro sebe nebo pro děti. Není jí známo, že by rodině obžalovaných někdo další pomáhal, mladší sestra jim dávala oblečení, neví však o nikom dalším. Při návštěvách poškozeného přebalovala, poprvé si všimla

nesrovnalostí, stop zanedbání na těle v ten den, kdy hlídala. Neví ale, jestli to byla poslední návštěva. K dotazu, zda při poslední návštěvě jevila sestra nějaké zjevné známky nemoci, uvedla, že neví, že by byla nemocná. K dotazu upřesnila, že si myslí, že v době, kdy sestru upozorňovala na nedostatky týkající se krmení poškozeného, nebyl obžalovaný na místě přítomen. Svědkyni Bohumilu R. zná, po porodu ji v domácnosti obžalovaných neviděla, nemá ani informace o tom, že by tam měla docházet. Podrobnosti o práci obžalovaného na tzv. fuškách nezná, obžalovaná si však stěžovala, že nemají co jíst, proto po ní požadovala peněžní půjčky. K dotazu, zda se jí ještě na něco jiného stěžovala, odpověděla, že si myslí, že jí trochu i bil. K upřesnění, zda si stěžovala i na to, že by chodil pozdě večer domů, uvedla, že něco říkala, že chodil za nějakou ženou, kterou v té době měl, neví ale, kdo to byl. Má za to, že se nejednalo o jednu známost, co ví, tak tam byly asi dvě známosti. Obžalovaného neviděla, že by poškozeného přebaloval, koupal, což neviděla ani obžalovanou. Připustila, že je možné, že obžalovaný měl poškozeného na rukách, ale nepamatuje si, že by to viděla. Když hlídala oba nezletilé chlapce, starší N. říkal slova, ale žádné věty, nestěžoval si, že má hlad, žízeň. Na dotaz, zda se některý z obžalovaných vyjadřoval k poškozenému, zda byl chtěné dítě, uvedla, že si myslí, že obžalovaná říkala, že nechtěla už další, pokud jde o obžalovaného, pak si myslí, že nemělo být jeho, nebyla si ale jista, zda se to týkalo zrovna tohoto dítěte. Se svým bratrem Martinem F. o dětech obžalovaných určitě mluvili, nepotvrdila, že by se mu stěžovala. Ví však o tom, že k obžalovaným taky docházel, nikoliv však společně s ní.

16. Vzhledem k rozporům mezi výpověďmi svědkyně u hlavního líčení a z přípravného řízení, kdy uváděla některé okolnosti podrobněji, byla podle § 211 odstavec 3 písmeno a) trestního řádu přečten protokol o její výpovědi z přípravného řízení, kdy vypověděla, že obžalovaní mají celkem 10 dětí, z nichž osobně zná pouze pět dětí, všechny jsou v ústavní nebo pěstounské péči, byly postupně z rodiny odebrány, neboť se o ně obžalovaní nestarali. V době, kdy byly děti v rodině obžalovaných, byla v době svých návštěv svědkem toho, že obžalovaní po dětech vulgárně křičeli, nikdy si s nimi nehráli, N. býval hladový. Po narození poškozeného koupila dětský kočárek a postýlku, mladší sestra obžalované věnovala oblečení, hygienické potřeby a sunar. Při svých návštěvách si všimla, že poškozený byl drobnější a často plakal, viděla, že obžalovaná mu dávala sunar, ale přišlo jí, že i tak byl hladový, obžalovaná tvrdila, že je to normální, opakovaně po ní chtěla, aby jí koupila plenky a sunar. Při návštěvách poškozeného opakovaně přebalovala, všimla si, že je pod plenkami opruzený, proto mu opruzeniny mazala. Obžalovaná ho málo přebalovala, nevšimla si, že by jej někdy chovala, stále ležel v posteli nebo v postýlce, obžalovaný se o něj nestaral vůbec. Naposledy poškozeného viděla 30. 10. xxx, kdy hlídala obě děti celé odpoledne, protože si obžalovaní něco zařizovali na úřadech. Ke své výpovědi doložila fotografie ze svého mobilního telefonu ze dne 19. 10. xxx, na které je zobrazen spící poškozený, a ze dne 30. 10. xxx, na kterých je zobrazen plakající poškozený pláče a nezletilý N. Datum pořízení těchto fotografií zjistila z mobilního telefonu. Poškozený stále plakal, proto mu udělala sunar, vypil 2 x 180 ml mléka, evidentně byl hladový, na což obžalovanou upozornila, která ale tvrdila, že jej řádně krmí. Již tehdy si nevybavila, zda poškozeného viděla i po 30. 10. xxx, dodala však, že si myslí, že byla u obžalované asi tři dny před tím, než byl poškozený odebrán z rodiny, pořád brečel, měl špinavé oblečení, flekaté, smrděl zvratkama. Tehdy byla v domácnosti pouze obžalovaná, která jí k péči o poškozeného nic neříkala, přišla jí zdravá, na nic si nestěžovala. Tuto situaci se proto rozhodla řešit oznámením na příslušný orgán OSPOD a svěřila se také paní M., která na OSPOD také napsala email. Odebrání z rodiny zřejmě poškozenému zachránilo život. Poté komunikovala s obžalovanou pouze telefonicky, kdy tvrdila, že vše zavinili v porodnici zanedbáním péče při porodu. Poté s obžalovanými přerušila veškeré kontakty. Doplnila, že si myslí, že poškozený byl nechtěné dítě, protože obžalovaný při hádkách tvrdil, že to ani není jeho dítě. Následně ji vyhrožoval, že si ji chytne za to, že je udala. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení

svědkyně potvrdila, že čtená výpověď odpovídá skutečnosti. Rozpory a nepřesnosti vyplývají z odstupu času.

17. K dotazu obžalovaného vztahujícího se ke zdravotnímu stavu obžalované při její poslední návštěvě svědkyně uvedla, že neví o tom, že by obžalovaná byla nemocná, neví, jestli na návštěvě byla tři dny před odebráním poškozeného, ani neví, zda tam obžalovaný spal nebo docházel, ani jestli byl na tom poškozený špatně. Když tam byla naposledy, tak spal, přičemž to asi nebylo v době, kdy hlídala, ale byla tam asi ještě jednou, jak uváděla v přípravném řízení. Dále upřesnila, že neví, zda poškozený vypil právě 180 ml, dávala mu malou lahvičku, ze které vypil nadvakrát tři čtvrtiny. Neví, že by měl poškozený zdravotní nebo stravovací problémy. Poté, co byla obžalovaným konfrontována s jeho tvrzením, že neměli lahvičku o obsahu 180 ml, ale 20 ml, uvedla, že je to možné.
18. Svědkyně **Bohumila R.**, sestra obžalovaného, vypověděla, že poškozeného doposud neviděla, proto nedovedla uvést přímé poznatky o péči obžalovaných o jeho osobu. K jejich péči o předchozí děti uvedla, že nebyla tak perfektní, jak by měla být, obžalovaná věčně seděla u televize, vše jí musel říkat obžalovaný, jako přebal ho, nakrm ho, vykoupej ho, je třeba zajít k lékaři, atd. Od obžalovaného se v telefonickém hovoru dozvěděla, že poškozeného odvezli do fakultní nemocnice, předtím jí obžalovaný nic nesděloval. Přitom hrozně plakal, sdělil jí, co se stalo, že přišel domů, nic nevěděl, koukal, co se doma děje. Dělal mléko nebo něco takového i staršímu synovi, přišla sociální pracovnice, poškozeného odvezli do nemocnice, protože byl nemocný. Ví, že obžalovaný v té době udržoval mimomanželský poměr, někdy v létě roku 2017 se začal stýkat s mladší ženou, a to asi až do zimy. O tomto vztahu se dozvěděla od obžalovaného, sama s předmětnou ženou nebyla, párkrát jí jen viděla, spíše si psaly na facebooku. K majetkové situaci obžalovaných uvedla, že byla dost špatná, žili podle ní ze sociálních dávek a z výdělků obžalovaného z brigád, ke kterým nedokázala uvést bližší podrobnosti. K péči obžalovaných o nezletilého N. uvedla, že byla v pořádku, při návštěvách ho viděla čistého. Dodala, že obžalovaná jako matka selhávala v péči o děti, zopakovala, že to byl obžalovaný, který jí měl upomínat, aby děti přebalila, nakrmila, dala spát, anebo aby vyhledala lékařskou péči. K péči obžalovaného o poškozeného uvedla, že obžalovaný nebyval doma, což jí po telefonu říkala Andrea S. Upřesnila, že když si s ní volala, řekla jí, že obžalovaný v tu dobu byl s ní v Českém Těšíně asi po dobu tří nebo čtyř dnů. Toto období však svědkyně nebyla schopna blíže upřesnit, má za to, že to bylo v 11. měsíci. Andrea S. jí říkala, že obžalovaný za ní často jezdil a býval u ní doma. Jak často však nedovedla uvést, spíše častěji, neví, v jakou denní dobu se stýkali. Nebyla nikdy přítomna tomu, kdy obžalovaní šli s dětmi k lékaři, avšak když šli od lékaře, vždy se zastavili u matky, aby např. přebalili dítě nebo udělali mléko a někdy se stalo, že právě byla v té době u matky. Jejich předchozí děti byly určitě najedené i přebalené. O zajišťování vybavy pro poškozeného nemá informace. K dotazu, zda jí obžalovaný v telefonním kontaktu uváděl nějaké zdravotní problémy K., uvedla, že již v době narození jí sdělil, že se narodil už nějak nemocný. Spíše až u větších dětí poznal, pokud bylo s dítětem něco v nepořádku. Dále dodala, že si myslí, že obžalovaná o mimomanželském vztahu věděla, protože se někdy kvůli tomu doma hádali. Určitě se tím trápila, což svědkyně dovozuje z toho, že se jí nebo kamarádkám někdy stěžovala, že pořád za ní jezdí. Nestěžovala se jí, že obžalovaný nebyval doma, nebo že ji nenosí peníze. Obžalovaného neviděla přebalovat, koupat, krmit, nosit na rukou předchozí děti, když byly novorozenci, miminka, protože říkal, že jsou malinké, křehké. Tyto činnosti zajišťovala obžalovaná s tím, že obžalovaný se o děti staral, až když byly větší a chodily. Když obžalovanou nabádal, aby je šla vykoupat, spát, nakrmit, jednalo se o větší děti. Neví, kdo docházel do domácnosti obžalovaných v době, kdy tam byl poškozený. K dalšímu dotazu zodpověděla, že obžalovaný by určitě nenechal obžalovanou samotnou doma nemocnou s dětmi.

19. Svědek **Jaroslav S.**, vzdálený rodinný příslušník obžalovaného, uvedl, že s obžalovaným byl neustále v kontaktu, protože společně chodili na brigády, proto nevěří tomu, že by se něčeho dopustil, když ani nebyl pravidelně doma. Během těhotenství obžalované byl neustále v jeho domácnosti, společně sháněli práci, často u něj také spal. Po narození poškozeného obžalovaný nastoupil u Valenty v Českém Těšíně. K péči obžalovaných o poškozeného uvedl, že za obžalovaným jezdil, ale věčně nebyl doma, protože s Karlem V. jezdil do Českého Těšína, kde měl nějakou milenkou, se kterou navázal vztah v době těhotenství obžalované. V domácnosti obžalovaných po narození poškozeného nebyl přítomen, byl tam v době těhotenství obžalované, péče o N. byla podle jeho názoru v pořádku, byl najedený, čistý. Když nebyl obžalovaný s milenkou, byl na brigádách. Neví, jestli obžalovaná věděla o mimomanželském poměru svého manžela, na toto téma s ní nemluvil. S obžalovaným byl jak v telefonickém, tak osobním kontaktu skoro každý den, protože u něj i přespával. Informace od obžalovaného, kde se nachází, neověřoval. K péči obžalovaného o poškozeného uvedl, že si myslí, že pokud nebyl doma, tak by se měla starat matka. Neví, že by obžalovaný někdy natrvalo nebo na dlouhou dobu opustil obžalovanou, dodal, že po narození poškozeného tam skoro vůbec nebyl. Nemůže však potvrdit, že by se v době od narození v domácnosti vůbec nevyskytoval, od V. a obžalovaného ví, že se tam zašel převléct či vykoupat na dvě až tři hodiny, pak šel třeba do práce, sešel se v Českém Těšíně s milenkou a třeba přišel za dva dny. Neví, že by byl s poškozeným u lékaře. Současně se vyjádřil k brigádám, na které docházel s obžalovaným. Jednalo se o práce kolem nádraží v Polsku, které proběhly na podzim, ale ještě před porodem poškozeného. Svědek dále uvedl, že poté přestoupil k jinému zaměstnavateli, obžalovaný přešel k Valentovi, u kterého se pracovalo většinou od pondělí do pátku od 6 do 14 hodin, někdy i v sobotu. Karel V. s nimi pracoval v Polsku, myslí si, že s obžalovaným poté přestoupil k Valentovi. Za práci v Polsku mohli za směnu společně obdržet 2 000 Kč. Na této brigádě pracovali dva týdny, poté pracovali v železárnách v Třinci.
20. Svědek **Martin F.**, bratr obžalované Věry R., u hlavního líčení uvedl, že v domácnosti obžalovaných po narození poškozeného nebyl přítomen, s obžalovanými nebyl v kontaktu. Byl však v kontaktu se svou druhou sestrou Janou H., která mu jednou napsala, že obžalovaná ležela v posteli, nebylo jí dobře a poškozený brečel. Poté upřesnil, že poškozeného uviděl na druhý den poté, co ho přinesli z porodnice, čemuž byl přítomen i obžalovaný, u hlavního líčení však nedovedl konkretizovat, zda poškozeného viděl jednou nebo vícekrát. Dodal, že obžalovaná mu nic nesdělovala ve vztahu ke zdravotnímu stavu poškozeného. Nedovedl ani uvést, zda před ním o poškozeného pečovala, neměl ani poznatky o zdravotním stavu obžalované, nevzpomněl si, zda si stěžovala na svůj zdravotní stav, či zda na ní bylo vidět, že je nemocná. K dotazu, zda někdy sám pečoval o poškozeného, uvedl, že ho měl jednou na rukách, ale nekrmil ho ani nepřebaloval. Péče obžalovaných o předchozí děti byla podle jeho výpovědi v pořádku, neví však, proč byly umístěny v náhradním rodinném prostředí. Se zajištěním potřeb pro poškozeného před jeho narozením nepomáhal, výbavičku pro něj zajišťovala druhá sestra. S obžalovanými se nebavil, proč byl poškozený umístěn do nemocnice. O předchozího syna N. pečovala obžalovaná, neví, zda se na jeho péči podílel i obžalovaný. Má povědomí o tom, že obžalovaný v projednávaném období pracoval, ale neví kde, ani jak často. Dále dovozuje, že vzhledem k tomu, že obžalovaní jsou manželé, byli spolu doma a obžalovaný v domácnosti přespával, neví však, kolik hodin denně trávil doma a v práci. Neví ani, zda měl obžalovaný mimomanželský poměr.
21. Vzhledem k rozporům mezi výpovědí svědka u hlavního líčení a v přípravném řízení byl postupem podle § 211 odstavec 3 písmeno a) trestního řádu přečten protokol o jeho výpovědi z přípravného řízení, kdy uvedl, že obžalovaným hlídal pouze N. v době před narozením poškozeného, protože obžalovaný R. nechával obžalovanou R. samotnou doma. Poškozeného nikdy nehlídal, viděl jej po narození asi ve třech případech, kdy byl v pořádku. Od své bývalé

příteřkyň Lenky M. se pak dověděl, že obžalované udala na sociálku, potom jim odebrali N., kterého má nyní v péči. Poškozený byl po odebrání z rodiny v nemocnici v Ostravě, ale důvod mu není znám. Sestra, tedy obžalovaná R., měla s obžalovaným asi 11 dětí, které byly postupně odebrány z rodiny, nebo je nechala v porodnici. N. hlídá od malička, oba obžalovaní po dětech křičeli, vulgárně jim nadávali, z jakého důvodu mu ale není známo, obžalovanou za takové chování k dětem napomínal. Obžalovaný téměř nebýval doma. Oba mají značné dluhy. Před narozením poškozeného neměli nachystanou žádnou výbavu, tvrdili, že něco koupí, ale nakonec nic nekoupili. Po narození byl v bytě asi třikrát, viděl potřebné věci, sám poškozeného přebaloval a viděl opruzeniny na jeho zadečku, ptal se obžalované, proč jej nemaže krémem, tvrdila, že jej maže, ale nebyla to pravda, neboť krém otevíral jako první. Při svých návštěvách viděl, že obžalovaná poškozeného krmila sunarem, pil mléko a byl podle něj v pořádku. Obžalovaná rovněž byla zdravotně v pořádku. Pokud obžalovaní tvrdí, že poškozenému ublížili lékaři, je to lež. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení svědek uvedl, že je pravdivá, rozporů vysvětlil odstupem času, v přípravném řízení si na věc lépe pamatoval.

22. Svědek **Karel V.** uvedl, že v projednávaném období s obžalovaným pracoval v Těšíně, kde měl obžalovaný přítelkyni Andreu S., u které byl podle sdělení obžalovaného tři nebo čtyři dny, které nedovedl časově zařadit. Pobýval u ní v noční dobu, protože když přišel k němu na návštěvu, tak mu přes okno obžalovaná říkala, že není doma, což bylo možná dva až tři dny před porodem. S obžalovaným byl po porodu poškozeného v nemocnici, z jeho narození měli radost, obžalovaný mu říkal, že bude zase otcem a že je rád, že bude mít dítě, které bylo plánované. K této návštěvě v nemocnici k dotazům dodal, že poškozeného neviděl, protože byl v čekárně a že obžalovaného k jeho žádosti pouze doprovázel. Obžalovaný se tehdy nezmiňoval o tom, že by se mu poškozený nějakým způsobem nezdál, neví ani o tom, že by obžalovaní měli nějaké výhrady k poskytované lékařské péči ze strany zdravotnického personálu. Dále uvedl, že během těhotenství si připravovali postýlku, v jejich domácnosti po narození poškozeného však nebyl přítomen. K výslovnému dotazu, zda měl někdy v úmyslu jít do jejich domácnosti v době, kdy měli poškozeného již u sebe, uvedl, že vůbec ne. Po narození poškozeného chodil s obžalovaným na brigády asi dva týdny v kuse kromě víkendů, pracovali od 7:00 do 15:30 či 16:30 hodin. Do práce i z práce vozil jak obžalovaného, tak Jaroslava S., obžalovaného někdy vezl domů, někdy se zdržoval u přítelkyně. Obžalovaného vozil do práce každý den, než byl u S., nabíral ho u něj doma, potom ho zřejmě v listopadu dva až tři, možná čtyři dny nenabíral, protože věděl, že bydlela kousek od práce. K dotazům dodal, že s obžalovaným poté, co ho odvezl z práce, nebyl v kontaktu, nekontroloval, kde je. Dále sám dodal, že v té době, přesný den si nepamatuje, byl u obžalovaného v bytě na kávu, jeho matka se chtěla podívat na poškozeného, říkala obžalované, že se jí malý nezdá, že by s ním měla jet do nemocnice. Vzhledem k předchozímu tvrzení svědka, který k dotazu na počátku své výpovědi tvrdil, že v domácnosti obžalovaných v té době nebyl, byl vyzván vysvětlení tohoto rozporů, který vysvětlil tvrzením, že to moc nepochopil. K upřesnění jím popsané návštěvy uvedl, že poškozenému mohlo být v té době dva až tři týdny, v bytě obžalovaných byli kromě něho ještě jeho matka a jeho bývalá přítelkyně, oba obžalovaní, poškozený a ještě jedno větší dítě, což ale neví jistě. Obžalovaní neuváděli žádné zdravotní problémy poškozeného, kterého sám viděl v peřince, přišlo mu, že měl jít do nemocnice, protože byl takový fialový, nezdál se mu po pusince, proto obžalované řekl, že by měl jet do nemocnice. Myslí si, že tomu byl přítomen i obžalovaný. Obžalovaní souhlasili, že by měli něco okamžitě dělat. Ví, že poškozený plakal, nepřijímal stravu, mléko. Myslí si, že mu obžalovaná dala sunar. K dotazu, jak poznal, že je s poškozeným něco v nepořádku, když byl zabalen v peřince, uvedl, že jeho matka říkala, že se jí nezdá, v jakém ohledu, to ale neví. Byl trochu namodralý. Podle jeho výpovědi byl obžalovaný v každodenním kontaktu s Valentinem P., protože pro něj pracoval tzv. na černo. Vzápětí změnil své tvrzení, že nekopal u P., ale u

jiného člověka, jehož jméno si nepamatuje, u P. taky něco v říjnu dělali, ale neví přesně co, ve vztahu k listopadu si to už nepamatuje.

23. Svědkyně **Andrea S.** uvedla, že s obžalovaným udržovala vztah od září 2017 zřejmě do 22. srpna 2018. Poté dodala, že jejich vztah trval čtyři měsíce a byl ukončen v říjnu. K projednávanému skutku uvedla, že obžalovaná byla doma a dělala hysterku, že jej jí špatně, od obžalovaného se dozvěděla, že jí odvezl do nemocnice a zpět s tím, že jí nic nebylo, ví, že poškozený byl opruzený. Obžalovaný u ní spal maximálně týden, po týdnu se objevil, že mu sociálka vzala poškozeného. Mimo uvedený týden byla s obžalovaným v telefonickém a co druhý den i v osobním kontaktu, kdy k ní přišel na dvě, tři hodiny, pak ho doprovodila na zastávku, odkud odjel domů autobusem. V té době pracoval, ale nevzpomněla si kde. Obžalovaná ji kontaktovala v den, kdy u ní byla paní ze sociálního odboru, proto od ní ví, že poškozený byl opruzený, o žádných dalších jeho zdravotních problémech neměla informace. Neví nic o tom, že by obžalovaný v době, kdy s ní nebyl, byl mimo svou domácnost či že by obžalovanou trvale opustil. O pracovní době obžalovaného nemá poznatky, do její domácnosti přicházel po práci kolem 18 hodiny, pobyl u ní dvě hodiny a potom ve 20:00 nebo 20:30 hodin odjel domů a večer se už nevracel. Kromě zmíněného týdne u ní jindy nepřespával. Její matka o vztahu s obžalovaným věděla, protože žili ve stejné domácnosti, během týdne, co u ní obžalovaný přespával, byla matka v nemocnici. Neví, zda poškozený byl tzv. chtěné dítě.
24. Svědkyně **Zdenka S.** uvedla, že v projednávaném období bydlela se svou dcerou Andreou, která udržovala blízký vztah s obžalovaným od září 2017 do 14. 12. 2017, což bylo den poté, co svědkyni umřela matka. K péči obžalovaných o poškozeného uvedla, že když se poškozený narodil, byl obžalovaný doma, kde se staral o staršího syna, poté, co se obžalovaná vrátila domů, byl doma asi dva, tři dny, pak k nim přijel a pobýval u nich asi týden, možná víc. Poté se vrátil domů a volal její dceři, že poškozený je opruzený, ve špatném stavu, že bude muset asi volat sanitku, aby ho mohli odvézt. Asi po týdnu přijel k nim zpět a zase u nich pobýval asi týden, z čehož dovozuje, že poškozený byl asi hospitalizovaný. Následně měli přijet sociální pracovníci a zkontrolovat byt. V té době se už obžalovaný s dcerou málokdy scházeli, možná dvakrát, třikrát týdně. Tyto informace má od obžalovaného a své dcery, protože v domácnosti obžalovaných nikdy nebyla. K dotazům upřesnila, že v době, kdy u nich obžalovaný pobýval, se o poškozeného starala obžalovaná, která mu pořád vyvolávala, že to nezvládá. K dotazu, co dělal obžalovaný proto, aby se o poškozeného postaral, uvedla, že jel domů, uklidnil obžalovanou a zase přijel zpátky, jak se o poškozeného staral, však neví. Obžalovaný však říkal, že když byl doma, tak poškozený většinou plakal a že se o něho musel starat on, protože obžalovaná částečně nebyla schopna, pořád jí něco bolelo, vadil jí pláč. Dále jí řekl, že poškozeného uklidnil, všechno bylo v pohodě, odjel, a když přijel, tak byl zase neklidný. Podle její výpovědi měl poškozeného krmit, přebalovat, většinou vše mělo zůstat na něm. Hospitalizována byla v nemocnici začátkem prosince, v říjnu a listopadu byla neustále doma, protože měla rizikové těhotenství. V období, po které u nich obžalovaný trvale pobýval, docházel za její dcerou po práci kolem 15 hodiny a byl u nich do rána do 6 hodin. Jinak k nim přijel, pobyl do 18 až 19 hodin a odjel domů. Následně upřesnila, že ho buď odvezl svědek V., nebo odjel autobusem kolem 21:00 až 22:00 hodin. Přespával u nich i mimo období, kdy u nich souvisle pobýval, v období září až listopad pravidelně i v soboty a neděle. O víkendech odjel domů, dal obžalované peníze a zase přijel zpátky. Bližší podrobnosti o práci obžalovaného neví, svědka Karla V. zná, protože dvakrát nebo třikrát přivezl obžalovaného z Karviné k dceři na návštěvu.
25. Svědkyně **Lenka M.**, bývalá družka Martina F. a současně pěstounka dětí D. a N. R., se ve své výpovědi učiněné v přípravném řízení, která byla u hlavního líčení za souhlasu obžalovaných a státní zástupkyně podle § 211 odstavec 1 trestního řádu k důkazu čtena, obsáhle vyjádřila ke

skutečností, které jí byly známy o rodině obžalovaných, o všech jejich dětech a o důvodech, pro které byly do její pěstounské péče soudem svěřeny dvě z jejich dětí. Popsala, za jakých okolností převzala do své péče děti obžalovaných a okolnosti svědčící zanedbávání péče o všechny postupně narozené nezletilé děti, které byly postupně z rodiny odebírány a umístěny v ústavní či náhradní rodinné péči, přičemž vyslovila názor, že obžalovaní se záměrně zbavovali dětí v předškolním věku. Informace k zanedbání péče o poškozeného získala pouze zprostředkovaně od své kamarádky Jany H., sestry obžalované, která jí sdělila, že při svých návštěvách u obžalovaných zjistila, že poškozený je špinavý, opruzený a hladový. Radila se s ní, co má dělat, ale bylo jí hloupé oznámit zanedbání péče ze strany vlastní sestry. Zaslala proto oznámení o těchto skutečnostech vlastním jménem prostřednictvím emailu na OSPOD přímo paní H. Dále svědkyně vypověděla, že se naposledy setkala s obžalovanou před porodem poškozeného někdy v říjnu na návštěvě u babičky H., vypadala zdravě, bez obžalovaného se chovala normálně. Dále uvedla, že Jana H. se svou další sestrou Ludmilou F. zakoupily celou výbavičku pro poškozeného, kočárek, postýlku i oblečení pro N. s tím, ještě půjčovala obžalované peníze na sunar a plenky. S obžalovanou probírala opakovaně otázku antikoncepce, ale bezvýsledně. Obžalovaní podle ní měli možnost požádat o pomoc, sociální pracovnice jim opakovaně pomoc nabízely, kterou obžalovaný odmítal. S péčí o děti jim velmi pomáhala Jana H. i Martin F., měli možnost kdykoli požádat o pomoc i v případě vlastní nemoci. Pokud by měla obžalovaná po porodu poškozeného závažné zdravotní problémy, které by jí znemožňovaly starost o děti, jistě by to řešila se sestrou Janou H., která k nim pravidelně docházela a ta by svědkyni tyto informace zprostředkovala. Nic takového však nezmiňovala.

Listinné a věcné důkazy

26. Ze zprávy novorozeneckého oddělení Nemocnice s poliklinikou Karviná - Ráj (č. l. 192, č. l. 236 an.) a z rodného listu (č. l. 5) bylo zjištěno, že se dne xxx obžalovaným Věře a Rastislavu R. narodil poškozený K. R. s maximálními hodnotami Apgar skóre 10-10-10, porod proběhl přirozeně, bez komplikací, obžalovaný u porodu přítomen nebyl. Poškozený byl zpočátku kojen, od třetího dne krmen umělou mléčnou výživou, dobře sál, váhově prospíval, obžalovaná se o něj v nemocnici starala řádně, poporodní adaptace byla dobrá. Obžalovaná byla z nemocnice propuštěna xxx bez dítěte, poškozený byl propuštěn xxx bez jakýchkoliv zdravotních problémů. Jeho váha při porodu byla 3 260 g, při propuštění 3 150 g (č. l. 242 verte).
27. Ze záznamu o sociálním šetření v domácnosti ze dne xxx (č. l. 483) bylo zjištěno, že vzhledem k narození poškozeného a zprávě pediatričky o chybějícím očkování starší syna obžalovaných N. R., bylo provedeno sociálními pracovníci Mgr. Ivanou H. a Denisou Ch. šetření v domácnosti obžalovaných, při kterém bylo zjištěno, že doposud nebyla pro poškozeného zajištěna dostatečná výbavička, na jejíž absenci bylo poukazováno i při předchozím sociálním šetření ze dne 3. 10. xxx (č. l. 481).
28. Ze záznamu o šetření v domácnosti ze dne 16. 10. xxx (č. l. 103) bylo zjištěno, že šetření bylo provedeno sociálními pracovníci Denisou Ch. a Karin P., které zjistily, že v domácnosti obžalovaných nejsou podmínky pro propuštění novorozenečního dítěte z porodnice, protože doposud nebyla zajištěna výbavička. Obžalovaný byl upozorněn na možnost umístění dítěte v náhradní rodinné péči, na což reagoval slovy „dělejte si s ním, co chcete“ a následně sociální pracovnice z bytu vyhodil. Pro staršího syna N. bylo zajištěno minimum potravin. Ze záznamu o šetření z č. l. 485 vyplývá, že ještě téhož dne Denisa Ch. navštívila také obžalovanou

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Jánová.

v porodnici, nabídla jí umístění do dětského centra Čtyřlístek s oběma dětmi za účelem edukace, což obžalovaná odmítla s tím, že z porodnice xxx odejde sama domů, vše dá do pořádku, vyřídí a doloží rodný list a poškozeného si vyzvedne z porodnice xxx. Dále sociální pracovníci sdělila, že se s obžalovaným v průběhu celého těhotenství hádali, neboť očekávané dítě nechtěl přijmout a přesvědčoval ji, aby těhotenství ukončila, což odmítla.

29. Dne 17. 10. xxx se oba obžalovaní dostavili na oddělení sociálně právní ochrany dětí (č. l. 487), kde jednali s Mgr. Ivanou H. o zajišťování výbavičky pro poškozeného, ze strany sociální pracovníce byly poskytnuty krabice mléčné výživy a byla zprostředkována pomoc v charitativním obchodě Adra.
30. Ze záznamu o sociálním šetření v domácnosti ze dne 25. 10. xxx (č. l. 104) bylo zjištěno, že šetření bylo provedeno v přítomnosti obou obžalovaných sociální pracovnící Mgr. Ivanou H., která neshledala v péči o poškozeného nedostatky, oblečení, mléčnou výživu, pleny shledala v dostatečném množství, poškozený byl krmen v intervalu tří až čtyř hodin, zdravotní stav v pořádku, byl čistý, spokojený. Podle obžalované měla většinu výbavičky dostat od sestry. Obžalovaní dosud nenavštívili pediatričku, bylo jim uloženo, že jí mají navštívit následujícího dne za účelem očkování, což podle sdělení ordinace MUDr. K. učinili.
31. Z lékařské zprávy pediatričky MUDr. Veroniky K. (č. l. 220 an.) vyplývá, že obžalovaná se dostavila s poškozeným na první povinnou prohlídku po propuštění z nemocnice dne xxx ve věku patnácti dnů dítěte, jednalo se o první a jediné vyšetření poškozeného. V lékařské zprávě není zaznamenáno, že by se k prohlídce dostavil také obžalovaný. Poškozený byl při prohlídce shledán fyziologickým, nejevil známky zanedbání, přiměřeného oblečení a hygieny, konstatován váhový přírůstek 70 gramů od doby propuštění z porodnice, s váhou 3 220 g (č. l. 223). Jevil se ale hladový, ukřičený, proto bylo obžalované doporučeno zvýšení dávek mléčné výživy z 60 ml na 90 ml v jedné dávce, předepsán recept na Vigantol, předáno doporučení na vyšetření kyčlí. Byl pozván na převážení za čtyři dny. Na kontrolu se však nedostavil, byl kontaktován telefonicky OSPOD a obžalovaný, který přislíbil další návštěvu 1. 11. xxx, na kterou se však s poškozeným nikdo nedostavil. Proto byl obžalovaný znovu kontaktován. V lékařské zprávě je dále uvedeno, že 14. 11. xxx po zásahu sociální pracovníce byl poškozený převezen k zajištění životních funkcí do NsP Karviná-Ráj, následně předán na Oddělení pediatrické a resuscitační péče ve FN Ostrava. Další lékařskou péčí převzala MUDr. D., které byla dne 13. 12. xxx odeslána zdravotní dokumentace. Pediatrička neudává žádné onemocnění poškozeného, za lživé označila tvrzení obžalovaného, že s ní řešili zdravotní stav poškozeného, případně nepřijímání stravy, neboť se s poškozeným dostavili pouze jednou a později se již nedostavili ani na opakované urgencye.
32. Ze záznamu o sociálním šetření v domácnosti ze dne 2. 11. xxx (č. l. 493) bylo zjištěno, že sociální pracovnící Mgr. Ivanou H. bylo provedeno neohlášené šetření v domácnosti obžalovaných, jehož podnětem byla stížnost týkající se péče o poškozeného a N. (č. l. 493). Šetření byla přítomna pouze obžalovaná, která poškozenému připravovala mléko, poškozený byl k žádosti rozbalen, shledán bez opruzenin, v domácnosti byl dostatek potravin a sunar, obžalovaná uváděla, že obžalovaný včera odpoledne odešel, zatím se nevrátil a že ji podvádí.
33. Ze záznamu o sociálním šetření ze dne 14. 11. xxx (č. l. 6) a z podnětu Magistrátu města Karviné, Odboru sociálního, oddělení sociálně právní ochrany dětí ze dne 27. 11. xxx (č. l. 4) vyplývá, že dne 14. 11. xxx bylo provedeno sociální pracovnící Mgr. Ivanou H. šetření v rodině obžalovaných, o jehož výsledku sepsala záznam, ve kterém popsala stav poškozeného, jak ho vnímala, přičemž obsah tohoto záznamu koresponduje s její svědeckou výpovědí u hlavního líčení, ve které navíc uvedla, že o služebních úkonech se sepisovaly záznamy, které dala

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Jánová.

policejnímu orgánu k dispozici s tím, že jejich obsah odpovídá skutečnému průběhu těchto úkonů.

34. Z nosiče dat (č. l. 13) se záznamem hovoru na tísňovou linku zdravotní záchranné služby a z jeho doslovného přepisu (č.l. 11) bylo zjištěno, že rychlou lékařskou pomoc přivolala dne 14. 11. xxx v 15:53:59 hod. svědkyně Mgr. Ivana H. poté, co vyhodnotila s kolegyní Denisou Ch. zdravotní stav poškozeného kritickým.
35. Z lékařské zprávy Nemocnice s poliklinikou Karviná-Ráj (č. l. 190 an.) bylo zjištěno, že poškozený byl přijat do tamní nemocnice k hospitalizaci 14. 11. xxx, vzhledem k závažnosti zdravotního stavu byl ještě tentýž den přeložen do Fakultní nemocnice s poliklinikou Ostrava – Poruba.
36. Z lékařské zprávy Dětské kliniky Fakultní nemocnice s poliklinikou Ostrava – Poruba (č. l. 186 an.) bylo zjištěno, že poškozený byl hospitalizován v období od 14. 11. xxx do 4. 12. xxx, ve zprávě je popsán jeho zdravotní stav v době přijetí, průběh jeho hospitalizace a zdravotní stav při propuštění.
37. V těchto lékařských zprávách, které byly jedním z podkladů při vypracování znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a z oboru zdravotnictví, odvětví pediatrie, byl popsán zdravotní stav poškozeného při přijetí do zdravotnických zařízení, zejména těžká dehydratace, malnutrice, metabolický rozvrat. Při přijetí dne 14. 11. xxx byla zaznamenána váha poškozeného 2 890 g (č. l. 186, 188 verte), při propuštění z hospitalizace dne 4. 12. xxx byla zaznamenána váha 3 782 g (č. l. 188 verte). Během hospitalizace byla poškozenému postupně navyšována strava, po které nezvracel, po stabilizaci stavu byl přeložen z oddělení pediatrické a resuscitační péče na standardní oddělení, klinicky se hlásil o stabilní dávky, pil s chutí, toleroval dávky 70 až 90 ml, hmotnostně prospíval (č. l. 188 verte).
38. Z lékařské zprávy pediatričky MUDr. Jiřiny D. (č. l. 250 an.) bylo zjištěno, že poškozený po propuštění z hospitalizace prospíval i v následujícím období, jeho stav byl dobrý, byť z budoucího hlediska vysoce rizikový, bez potíží přijímal umělou stravu, dne 19. 12. xxx byla zaznamenána váha 4 108 g (č. l. 251).
39. Ze zprávy Nemocnice s poliklinikou Karviná – Ráj (č. l. 270) bylo zjištěno, že obžalovaná nebyla v období od 14. 11. xxx do 20. 11. xxx hospitalizována ani ošetřena, jediné její ošetření je evidováno 7. 11. xxx na chirurgické ambulanci pro bolesti v bedrech, kde byla medikována novalginem, byla jí doporučena kontrola při nezlepšení potíží, k ošetření byla přivezena záchrannou službou. Kontrola ani jiné ošetření obžalované nebylo v daném období evidováno.
40. Ze spisu Magistrátu města Karviné, Odboru sociálního, oddělení sociálně právní ochrany dětí (č. l. 395 na.) bylo zjištěno, že rodina obžalovaných byla dlouhodobě sledována, obžalovaní měli kromě poškozeného a staršího syna N. ještě dalších osm dětí, v jejich péči o tyto děti byly shledány zásadní nedostatky, v důsledku kterých byly všechny postupně odebrány.
41. Z trestního příkazu Okresního soudu v Karviné ze dne 27. 10. 2015, č. j. 5T 202/2015-56 (č. l. 715), bylo zjištěno, že oba obžalovaní byli pravomocně odsouzeni za přečin ohrožování výchovy dítěte dle § 201 odstavec 1 písmeno d) trestního zákoníku, kterého se dopustili jednáním, ve zkratce spočívajícím v závažném zanedbávání péče, výchovy, výživy, hygieny, zaopatření i v zanedbávání lékařské péče svých dalších nezletilých dětí D. (roč. xxx), D. (roč. xxx), N. (roč. xxx) a A. (roč. xxx) R., za což byl obžalované uložen trest odnětí svobody v trvání

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Jánová.

6 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu 1 roku a 4 měsíců a obžalovanému trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu 1 roku a 6 měsíců.

42. Ze spisu Magistrátu města Karviné, Odboru sociálního, oddělení sociálně právní ochrany dětí (č. l. 482 an.) bylo zjištěno, že poškozený byl nejdříve na základě usnesení Okresního soudu v Karviné, sp. zn. 38Nc 1015/2017-8, 38P a Nc 352/2017 ze dne 27. 11. xxx umístěn v pěstounské péči na přechodnou dobu u manželů Jiřiny B. a Bronislava B. a poté na základě rozsudku Okresního soudu v Karviné ze dne 17. 12. 2018, sp. zn. 0 P 407/2004, umístěn do pěstounské péče Jany B. Starší nezletilý syn N. R. byl odebrán z rodinného prostředí 15. 11. 2017 a na základě totožného rozsudku svěřen do pěstounské péče Lenky M.
43. Ze zprávy společnosti Innogy ČR (č. l. 595) bylo zjištěno, že tato společnost nedodávala elektrickou energii do domácnosti obžalovaných. Ze zprávy ČEZ Prodej a.s. (č. l. 599) bylo zjištěno, že na adrese bydliště obžalovaných, tj. xxx, evidují na jméno obžalovaného smlouvu o sdružených dodávkách elektrické energie, přičemž k přerušení dodávky elektrické energie došlo dne 5. 10. 2017.

Znalecké posudky a výpovědi znalců

44. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, vypracovaného znalcem **MUDr. Petrem Handlosem** (č. l. 197 an.), bylo zjištěno, že poškozený byl dne 14. 11. xxx hospitalizován na Dětském oddělení NsP Karviná-Ráj v šokovém stavu z důvodu těžké dehydratace, při současně těžké malnutrici a metabolickém rozvratu. Byl konstatován rozvoj hypotonického syndromu s prvky apatie, v kombinaci s metabolickou encefalopatií po proběhlém metabolickém rozvratu a rhabdomyolýze. Byly zjištěny také známky selhávání ledvin a proběhlého hypoxického insultu v srdeční svalovině, při těžké dehydrataci. Popsaná poškození organismu jsou podle znalce ze soudně lékařského hlediska kvalifikována jako poškození důležitých orgánů, která poškozeného bezprostředně ohrožovala na životě. Současně byly zjištěny známky zanedbávání – poškozený byl znečištěn stolicí, na trupu a v oblasti horních končetin byla patrná hnisavá vyrážka (zánět kůže), v oblasti konečníku opruzeniny, dutina ústní se známkami kvasinkové infekce. Bez včasné a vysoce odborné lékařské pomoci by poškozený zemřel. Po přijetí byl hospitalizován po dobu 20 dnů do 4. 12. xxx, v průběhu hospitalizace byl jeho zdravotní stav stabilizován a v celkově dobrém stavu byl předán pěstounům, kdy samotnou hospitalizaci lze podle znalce považovat za podstatné omezení v běžném způsobu života. Při příjmu nebyly zjištěny známky a zranění svědčící pro aktivní útok ze strany druhé osoby, hospitalizace sloužila pouze k záchraně života poškozeného a ke kompenzaci velmi závažného zdravotního stavu. Samotný metabolický rozvrat organismu do budoucna hrozí dalšími závažnými zdravotními komplikacemi. K trvalým následkům je možno vyjádřit se až s odstupem minimálně jednoho roku.
45. Znalec MUDr. Petr Handlos poté, co byl u hlavního líčení seznámen s bodem 7 závěru znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví pediatrie, vypracovaného znalcem MUDr. Lumírem Kantorem Ph.D., a ve kterém se tento znalec vyjadřoval k délce doby, po kterou mohl stav poškozeného vznikat, uvedl, že se v bodě 8 svého znaleckého posudku vyjadřoval k nejkratší době, za kterou se může rozvinout takto těžký následek, setrval na svém závěru, že k dehydrataci u novorozence může dojít v řádu hodin, desítek hodin. K malnutrici dochází většinou po delší dobu, v řádu týdnů s tím, že potvrdil, že může být trvalejšího charakteru tak, jak uvedl MUDr. Lumír Kantor Ph.D. Pokud jde o opruzeniny, tak tyto se podle znalce vyvíjejí za dobu hodin, desítek hodin. K dotazu, zda byl stav na dítěti zřejmý, aby to byl schopen

poznat laik, znalec uvedl, že dítě mohlo být, jak popisují lékaři, hypotonické, víceméně bez reakce, bez pohybu, víceméně „hadrová panenka“.

46. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví pediatrie, vypracovaného **MUDr. Lumírem Kantorem Ph.D.** (č. l. 337 an.), bylo zjištěno, že nic z doby hospitalizace poškozeného v porodnici nenasvědčovalo tomu, že by později konstatované zdravotní problémy mohly vzniknout a měly mít příčinu v období před a kolem porodu. Nebyla shledána žádná příčinná souvislost mezi stavem v době pobytu v porodnici a stavem konstatovaným lékaři dne 14. 11. xxx. Žloutenka novorozence v porodnici nebyla ničím mimořádná. Organismus novorozence je velmi citlivý na příjem živin a tekutin, snadno může dojít k dehydrataci. Ke stavu, v němž byl poškozený přijat k hospitalizaci dne 14. 11. xxx, nemohlo dojít náhle, naopak byl výsledkem dlouhodobé podvýživy a nedostatku tekutin. Při způsobu péče poškozeného, který popisuje obžalovaný ve své výpovědi, by ke zjištěnému kritickému stavu nemohlo dojít, o opaku svědčí rovněž zápisy praktického dětského lékaře, který při jediné absolvované kontrole poškozeného dne 26. 10. xxx konstatoval váhový úbytek dítěte (3 220 g) a skutečnost, že je hladový. Ze znaleckého posudku dále vyplývá, že u novorozence je nutné včasné krmení v dostatečné dávce, kterou si dítě určí samo, a dostatek spánku. Při dostatečné péči o kůži by ani nemohlo dojít ke konstatovaným poškozením. Při dostatečné péči o základní životní potřeby by nemohl vzniknout stav ohrožení života poškozeného objektivizovaný dne 14. 11. xx. Z lékařské dokumentace lze usuzovat, že péče o poškozeného v žádném případě neodpovídala žádnému z aspektů správné péče o novorozence, zjištěná těžká dehydratace a podvýživa svědčí pro velmi vážné a život ohrožující zanedbání dítěte. Vzhledem k tomu, že stav hladu a žízně trval po velkou část života poškozeného, do věku pěti týdnů, lze podle znalce hovořit o fyzickém a psychickém týrání dítěte. Ve vztahu k trvalým následkům na zdraví poškozeného znalec konstatoval, že ke dni zpracování znaleckého veškerá vyšetření, především kardiologická a neurologická, byla v normě, jeho zdravotní stav lze považovat za ustálený, bez trvalých následků. Ze znaleckého posudku byla dále zjištěna časová souslednost vzniku objektivizovaných následků na zdraví poškozeného při malnutrici a dehydrataci. Nedostatek živin způsobuje, že dítěti schází cukry a tuky, spotřebuje vlastní zásoby a začne spotřebovávat ze svalů své vlastní bílkoviny, v důsledku čehož nastává rhabdomyolýza, dále cukry z mozku a jiných orgánů a nastává metabolická encefalopatie ohrožující život otokem mozku. Počínající otok mozku se u poškozeného projevoval slabostí svalů, apatií, svalovými záškuby, selháváním center životních funkcí, zejména dýchání a srdeční činnosti, současně došlo k poškození srdečního svalu. Souběžný nedostatek tekutin násobí tyto následky a způsobuje další, které ohrožovaly poškozeného na životě, zejména hypotenzi krevního tlaku a srdečním selháním. Vznik těchto následků trval týdny, lze předpokládat, že poškozený občas dostal stravu, ale v naprosto nedostatečné dávce, není vyloučeno, že nedostatečná výživa trvala od okamžiku propuštění z porodnice. V žádném případě se podle znalce nejedná o stav, který by se rozvinul v rádech několika hodin či několika málo dnů. Poškozený od okamžiku propuštění ubýval na váze, oproti porodní váze 3 260 gramů byla dne 26. 10. xxx konstatována hmotnost 3 220 gramů a dne 14. 11. xxx již 2 890 gramů. Celkový váhový úbytek 370 gramů svědčí jednoznačně o podvýživě poškozeného, čemuž odpovídaly výsledky laboratorních vyšetření i jeho následná bezproblémová rekonvalescence po zahájení léčby a adekvátní výživy. Podle znalce nelze při běžné péči přehlédnout somatické příznaky rozvinutého těžkého stavu ani změny v psychickém stavu, jako apatie, okoralé rty, vpadlé břicho, změny na kůži a další. Těžký stav nelze omluvit neúmyslným přehlédnutím příznaků, zvláště u matky se zkušeností s devíti předchozími dětmi. Dítě vnímá bolest a hlad jako základní životní potřeby a je prokázáno, že je vnímá od okamžiku narození, poškozený podle znalce procházel utrpením. V případě pokračování řádné péče o poškozeného, které se mu dostává u pěstounů, lze předpokládat jeho další fyziologický vývoj bez trvalých následků.

Dosud známými metodami nebyl zjištěn žádný trvalý následek na jeho fyzickém či psychickém zdraví.

47. Znalec MUDr. Lumír Kantor Ph.D. u hlavního líčení doplnil, že pokud by se poškozenému nedostalo adekvátní lékařské péče, pak by podle jeho zkušeností pravděpodobně přežíval jeden až dva dny. V současné době lze těžko odhadnout, jaká je vysoká pravděpodobnost, že bude nadále trpět zdravotními komplikacemi ve svém budoucím životě, dodal, že prodělaný hypotonický syndrom, křečový záchvat je závažnou komplikací, která může signalizovat, že by mohlo dojít k neurologickému postižení. Podle aktuálních lékařských zpráv nebyly důvody k tělesnému postižení, zjištěná lehká srdeční vada neměla význam a nebyla v příčinné souvislosti s jeho stavem. Po seznámení s bodem 8. závěrů znaleckého posudku MUDr. Petra Handlose uvedl, že u novorozence nebo malého kojence sice může rozvoj stavu vzniknout během hodin nebo pár desítek hodin, ale na druhou stranu se jedná o stav, který vzniká několik týdnů, možná dva až tři týdny. Znalec rozvedl, že poškozený nevykazoval normální hmotnostní křivku, poukázal na jeho porodní hmotnost 3 260g, následně zjištěnou hmotnost při kontrole u pediatričky 3 220g a za měsíc po porodu 2 890g. Zdůraznil, že po pěti až šesti dnech života novorozence může hmotnost trochu klesnout, protože se dítě zbavuje vody, poté však už začíná přirůstat tukovou svalovou tkáň, proto měla jeho váha stoupat nahoru. Zjištěná váhová křivka podle znalce odpovídá tomu, že poškozený strádal, při první kontrole u pediatričky byla váhová křivka lehce nižší, ale zhruba stejná, což připustil jako ještě vyhovující vývoj, ale není podle jeho závěru možné, aby měsíc po porodu vážil 2890g. Tento vývoj váhové křivky nebyl způsoben chronickou patologií, která nebyla z množství vyšetření prokázána. Jako důležitý moment spatřuje ve vývoji hmotnostní křivky po propuštění poškozeného do péče pěstounů a potažmo ještě předtím v nemocnici, protože přibíral už bez problémů. Těmito skutečnostmi odůvodnil svůj závěr o týdnech trvání vzniku následků, když poškozený nehladověl a nebyl dehydratován úplně, protože nějakou stravu a tekutiny dostat musel, jinak by umřel, a to daleko dřív. Tuto dobu nebyl schopen konkrétněji specifikovat, dodal, že pokud by poškozený nedostával vůbec tekutiny a stravu, pak by byl nepříznivý průběh daleko rychlejší. Zjištěný rozpad bílkovin, což je vyšší forma malnutrice, signalizující vyčerpání všech rezerv, vede znalce opět k závěru, že jeho stav nevznikal v rámci hodin nebo desítek hodin. Po seznámení s výpovědí znalce MUDr. Petra Handlose u hlavního líčení znalec uvedl, že s jeho výpovědí o rozdílných časových horizontech, při kterých mohlo dojít k dehydrataci a malnutrici, souhlasí, protože tyto následky je nutno rozlišit. Na jeho závěrech nemá vliv 70 gramový rozdíl ve váze poškozeného od jeho propuštění z nemocnice ke dni první kontroly u pediatričky (3 150 g a 3 220 g), neboť při hodnocení váhové křivky vychází z porodní hmotnosti, přičemž uvedený váhový rozdíl příliš neznamená, když se může obecně jednat o rozdíl stolice nebo moči. Opruzeniny mohly podle znalce vzniknout během desítek hodin než jednotek hodin, zvláště ve stavu, ve kterém kůže byla, tj. dehydratovaná a suchá, se zbytky páchnoucí stolice, což je prostředí náchylné k zhoršení stavu kůže ve smyslu opruzenin. Současně poukázal na záznam, podle něhož některé pupínky byly ve stadiu po vyléčení, tedy po potlačení infekce, což podle jeho závěru nesvědčí tomu, že by vznikly během 24 hodin. K dotazům dále vyloučil, že by poškozený trpěl nechutenstvím nebo odmítáním stravy. Zdůraznil, že přestože poškozený dostal infuzní terapii a další velká opatření, která byla nutná k záchraně jeho života, začal již během hospitalizace a v následujícím období přibírat celkem bez problémů, pil 70 až 80 ml. Léky, které dostával, zásadním způsobem nepodporovaly chuť. Podle znalce mohl i laik poznat, že docházelo k závažnému stavu, protože příznaky v době záchytu byly nuceně rozvinuté, bylo jich víc a běžným rodičům by neunikly. Konkrétně vyjmenoval poškození kůže, zápach stolice, apatický stav, kdy poškozeného během převozu záchrannou službou probraly pouze výraznější stimuly jako tlak na klíček nebo zatahání za ouško, okoralé rty, vpadlé břicho, nízké napětí kůže, svědčící o špatné dehydrataci. Jedná se o vážné příznaky u novorozence nebo dítěte nízkého věku, jejichž přehlédnutí by bylo podle

jeho názoru velmi těžké. Normálně má dítě uložený tuk na bříšku, v měsíci věku by se už mělo zakulacovat. Novorozenec projevuje, že má hlad nebo žízeň, svým křikem a tím, že se hlásí, což je první stupeň, podle znalce většinou do dalšího stupně nedojde, protože ho maminka nakrmí. Potom dítě nemá energii na to se ohlašovat a hlásit se o jídlo, příznaky snižování energie se projevují apatií, nehlásí se, může přestat plakat a nereaguje. Znalec dodal, že vzhledem k porodní hmotnosti poškozeného se domnívá, že není možné, aby se v úvodní fázi neprojevoval, že má hlad nebo žízeň, protože měl mít energii na takový projev, zejména když nebyly při vyšetřeních zjištěny jiné potíže např. s poruchou energetického metabolismu.

48. Ze znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie **MUDr. Michala Hesslera a PhDr. Štěpánky Tůmové**, které byly přečteny k důkazu za souhlasu státní zástupkyně a obžalovaných postupem podle § 211 odstavec 5 trestního řádu, bylo zjištěno, že obžalovaný Rastislav R. (č. l. 284 an.) trpí smíšenou poruchou osobnosti, duševní chorobou ani psychózou netrpí. Jediným faktorem ovlivňujícím stíhané jednání byly kvality jeho osobnosti. Schopnost rozpoznat protiprávnost svého jednání nebyla nijak narušena, schopnost ovládací byla osobnostními faktory narušena nepodstatně. Obžalovaný nemá osobnostní předpoklady k výkonu rodičovských práv a povinností, nicméně netrpí a netrpěl duševní poruchou, která by mu bránila ve schopnosti posoudit důsledky svého jednání na život a zdraví a vývoj nezletilého dítěte. Simplicita, asocialita, sebestřednost, nezvnitřnění sociálních norem se promítá do vztahů ke společnosti, k nepřijetí své viny, citová plochost a absence vyšších citů, empatie, sociální citlivosti a obecně zvýšená míra agresivity byly příčinou jeho jednání k poškozenému. Intelkt je průměrný až podprůměrný, nevyrovnaný, s projevy edukační a výchovné zanedbanosti. Osobnost je smíšeně poruchová, simplexní s deficitem zejména v citové oblasti. Motivace jednání přímo vyplývá z jeho osobnostní struktury, odmítání viny a porucha osobnosti jsou faktory znesnadňující jeho resocializaci. Má tendence k pozitivní sebe prezentaci.
49. Obžalovaná Věra R. (č. l. 303 an.) je poruchově zformovaná osobnost s dominujícími rysy simplicity a pasivní závislosti s nedostatečnou výbavou vyššími city. Duševní chorobou ani psychózou netrpí. Schopnost rozpoznat protiprávnost svého jednání nebyla nijak narušena, schopnost ovládací byla osobnostními faktory narušena nepodstatně. Nemá předpoklady k výkonu rodičovských práv a povinností, nicméně netrpí a netrpěla duševní poruchou, která by jí bránila ve schopnosti posoudit důsledky svého jednání na život a zdraví a vývoj nezletilého. Není primárně protispolečensky disponována, vztah ke všem dětem je primárně ovlivněn její nedostatečnou výbavou vyššími city a vztahem k manželovi, který je dán její pasivní závislostí na něm. Kvality její osobnosti ji omezují v náhledu na vlastní jednání. Simplexní osobnost, oslabené volní složky, citový deficit a podléhavost vůči partnerovi, včetně oslabené volní složky, nezaručují dostatek zábrán vůči nevhodnému a možnému agresivnímu jednání vůči jejich dětem. Lze předpokládat jiné formy agresivity, tedy verbální agresivitu i pasivitu, nevšímavost vůči nevhodnému chování partnera. Její intelekt je v pásmu hlubšího podprůměru, nebylo zjištěno, že by jednala v přímém úmyslu novorozenci ublížit, projevila se její rodičovská insuficience.

Hodnocení důkazů a skutkový závěr

50. Výše uvedené důkazy soud hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu v souladu s ustanovením § 2 odstavec 6 trestního řádu a vzal za prokázaný skutkový stav a vinu obžalovaných tak, jak je popsáno ve výroku tohoto rozsudku shora. K návrhu obžalovaného (č. l. 968, 1054) soud doplnil odkazování výslechem svědků Bohumily R., Jaroslava S., Karla V., Andrey S., Zdenky S. Oproti tomu zamítl jeho návrh na výslech Valentina P. a osoby

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Jánová.

jménem Ladislav, kteří měli vypovídat k práci, kterou obžalovaný v projednávaném období vykonával, protože k této otázce vypovídali nejen svědkyně Andrea a Zdenka S., ale i svědkové Jaroslav S., Karel V. a v obecné rovině Bohumila R., kteří potvrdili tvrzení obžalovaného, že i v projednávaném období pracoval, byť bez řádného pracovního poměru, a proto je množné výsledk dalších svědků k totožné otázce považovat za nadbytečný. Pokud obžalovaný původně navrhoval také vypracování nového znaleckého posudku ke svému duševnímu stavu (č. l. 966), pak vzhledem k tomu, že na tomto důkazním návrhu poté již netrval (č. l. 968), nebylo nutné o něm rozhodovat.

51. Poškozený K. R. se narodil dne xxx obžalované Věře R. jako její desáté dítě. Jeho otcem je, stejně jako předchozích společných devíti dětí, obžalovaný Rastislav R. Poškozený se narodil podle lékařské zprávy Nemocnice s poliklinikou Karviná - Ráj jako zdravé, fyziologické dítě s maximálními hodnotami Apgar skóre, které slouží ke zhodnocení vitality a poporodní adaptace novorozence. Již v nemocnici byl, po počátečním kojení, krmen umělou mléčnou výživou, váhově prospíval. I přes příznivý vývoj v nemocnici byl propuštěn až xxx, protože, jak vyplývá z výpovědí sociálních pracovníků Mgr. Ivany H., Mgr. Kateřiny S., Denisy Ch. a ze spisu Magistrátu města Karviné, rodina obžalovaných byla dlouhodobě sledována tamním sociálním odborem vzhledem k dlouhodobým nedostatkům v péči obou obžalovaných o nezletilé děti, kdy v minulosti mimo jiné zanedbávali povinné lékařské prohlídky a vyšetření, několikrát byli v bytové nouzi, chyběly jim základní potraviny, což vedlo až k jejich odsouzení ve věci vedené Okresním soudem v Karviné pod sp. zn. 5T 202/2015 za přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1 písmeno d) trestního zákoníku. V době narození poškozeného obžalovaní osobně pečovali pouze o jediné dítě, a to N., narozeného 8. 9. 2015. Všech osm předchozích dětí bylo v té době umístěno v jiném výchovném prostředí. Vzhledem k těmto rizikovým faktorům provedly sociální pracovníce před propuštěním poškozeného z nemocnice do domácího prostředí ve dnech 3. 10., 12. 10. a 16. 10. xxx kontrolu v domácnosti obžalovaných. Při zmíněných posledních dvou kontrolách jednali s obžalovaným, protože obžalovaná v té době byla s poškozeným v nemocnici. Při těchto kontrolách bylo zjištěno, že obžalovaní nemají zajištěny základní potřeby pro poškozeného, což 16. 10. xxx sdělila Denisa Ch. osobně i obžalované, která poté z nemocnice odešla a požadované potřeby zajistila. Po jednání u sociálního odboru dne 17. 10. xxx, kterému byli přítomni oba obžalovaní, byl poškozený následující den propuštěn do rodinného prostředí.
52. Období následující po propuštění poškozeného do domácího prostředí je předmětem tohoto trestního řízení. Konec projednávaného skutku je vymezen datem 14. 11. xxx, kdy byl poškozený pro svůj závažný zdravotní stav po neplánované kontrole provedené sociální pracovnící v domácnosti obžalovaných hospitalizován v nemocnici. Oba obžalovaní nepopírají, že jsou rodiči poškozeného, což ostatně vyplývá i z rodného listu dítěte. V tomto období vedli jakožto manželé společnou domácnost v bytě na adrese xxx, ve které se kromě poškozeného nacházel i jejich starší syn N. R.
53. Ze znaleckých posudků a lékařských zpráv pak jednoznačně vyplývá, že u poškozeného byly dne 14. 11. xxx v důsledku zanedbání péče a nedostatečné výživy zjištěny závažné zdravotní následky, které ho bezprostředně ohrožovaly na životě. Ze stanoviska obžalované Věry R. uplatněného v obhajobě lze dovodit, že nesouhlasí s tvrzením o nedostatečné výživě poškozeného, který měl podle jejího tvrzení dostatek stravy, současně poukázala na to, že v důsledku změny svého zdravotního stavu byla omezena v pohybu, byť pouhé dva dny před odebráním poškozeného. Obžalovaný Rastislav R. ve své obhajobě poukazuje na svou nepřítomnost v domácnosti v důsledku brigád a trávení času u své milenky, kdy o nezletilého pečovala manželka, tedy obžalovaná, a s tím související jeho nevědomost o skutečném zdravotním stavu poškozeného, dále argumentuje nechutenstvím a odmítáním výživy a tekutin

poškozeným, přičemž vyjádřil názor, že jeho nepříznivý zdravotní stav má svůj původ v zanedbání péče zdravotnickým personálem po porodu.

54. Soud vzhledem k obhajobě obžalovaných zaměřil dokazování mj. na zjištění vývoje zdravotního stavu poškozeného po jeho narození a po propuštění z nemocnice, na péči, kterou mu obžalovaní jakožto jeho rodiče poskytovali a na projevy vývoje jeho zdravotního stavu. Podle soudu je nepochybné, že k velice nepříznivému vývoji zdravotního stavu muselo dojít až v průběhu umístění poškozeného v rodinném prostředí, tedy pod dobu necelého jednoho měsíce, protože byl z nemocnice propuštěn jako zdravé fyziologické prospívající novorozené dítě. Lékařskou zprávou Nemocnice s poliklinikou Karviná-Ráj a znaleckým posudkem MUDr. Lumíra Kantora Ph.D. bylo totiž vyloučeno, že by poškozený již v době propuštění do rodinného prostředí trpěl nechutenstvím nebo odmítáním stravy, jak namítal obžalovaný, naopak, při propuštění byl bez jakýchkoliv zdravotních komplikací, v nemocnici byl po prvotním kojení krmen umělou výživou, kterou dobře přijímal a váhově prospíval. Znalec MUDr. Lumír Kantor Ph.D. vyloučil, že by zdravotní stav poškozeného, ve kterém se nacházel k 14. 11. xxx, mohl mít příčinu v období kolem a před porodem. O správnosti tohoto znaleckého závěru nebyly zjištěny žádné okolnosti budící důvodné pochybnosti, a to zejména za situace, kdy i svědkyně Jana H. popsala, jak poškozený z hladu plakal a jak od ní bez jakýchkoliv komplikací přijal umělou výživu, což koresponduje i s jeho následným vývojem po stabilizaci zdravotního stavu při hospitalizace po xxx, kdy jak v nemocnici, tak i následně u pěstounů prospíval, postupně mu byly zvyšovány dávky umělé výživy, po které nezvracel, jeho váhová křivka vykazovala adekvátní růst. Lékařskou zprávou nemocnice bylo dále vyloučeno, že by obžalovaný požadoval vyšetření poškozeného z důvodů jeho údajného nepříznivého zdravotního stavu již po porodu a že by byl porodu přítomen, jak ve své obhajobě uváděl. Ze shora rozvedených důkazů považuje soud tvrzení obžalovaného o zdravotním stavu poškozeného v době bezprostředně po porodu a jeho tvrzení o odmítání stravy za ryze účelové.
55. Kromě rodičů poškozeného, tedy obžalovaných, měli možnost sledovat jeho stav další osoby, které do domácnosti obžalovaných v tomto období docházely. Jde konkrétně o sociální pracovnice a svědky Janu H., Martina F. a Karla V. Poškozeného v tomto období ještě viděla praktická lékařka pro děti a dorost, pediatrička MUDr. K.
56. Sociálními pracovníci bylo po propuštění poškozeného z nemocnice provedeno v domácnosti obžalovaných šetření ve dnech 25. 10., 2. 11. a 14. 11. xxx. V mezidobí, dne 26. 10. xxx, se obžalovaná dostavila s poškozeným ke vstupní lékařské prohlídce. Při těchto kontaktech měly jak sociální pracovnice, tak pediatrička možnost vidět poškozeného, jeho stav a projevy. Při prvních dvou sociálních šetřeních a při vstupní lékařské prohlídce nejevil poškozený známky zanedbávání. Při šetření ze dne 2. 11. xxx sociální pracovnice Mgr. Ivana H. viděla poškozeného dokonce rozbaleného, na jeho těle neviděla opruzeniny ani jiné zřejmé známky zanedbávání. Dne 26. 10. xxx byl poškozený při lékařské prohlídce zvážen, takto zjištěná hmotnost podle znalce MUDr. Lumíra Kantora Ph.D. sice odpovídala při srovnání s porodní hmotností váhové křivce lehce nižší, což ale lze podle jeho závěru označit ještě za vyhovující vývoj. Je však zřejmé, že již v této době nebyla poškozenému podávána výživa v množství odpovídajícím jeho potřebám, protože byť byl podle lékařské zprávy pediatričky jinak shledán jeho somatický nálezy fyziologickým, jevil se při kontrole hladovým, což projevoval křikem. O pláči a křiku z hladu vypovídala i sestra obžalované, svědkyně Jana H., která s péčí o poškozeného v projednávaném období vypomáhala. Z její výpovědi vzal soud za prokázané, že v péči o poškozeného sama zjistila nedostatky nejen v hygieně, které se projevíly v nikoliv běžných opruzeninách, ale i v podávání stravy. O opruzeninách ostatně vypovídal i bratr obžalované, svědek Martina F. Z výpovědi svědkyně Jany H. jednoznačně

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Jánová.

vyplývá, že poškozený trpěl hladem, což dal najevo svým pláčem, který ustal až poté, co ho nakrmila dvěma lahvičkami kojenecké výživy. Není přitom vůbec rozhodné, z jak veliké lahvičky ho krmila, jak obžalovaný namítal, podstatné je totiž ta skutečnost, že poškozený již v té době býval hladový a že bez jakýchkoliv komplikací od ní přijal umělou výživu. Soud nemá důvod její svědecké výpovědi nevěřit. Svědkyně byla v projednávaném období v domácnosti obžalovaných přítomna opakovaně, vzhledem k tomu, že ve dvou dnech pořídila mobilním telefonem fotografie, u kterých je uvedeno datum, lze tyto dny přesně určit. Jednalo se o 19. 10. xxx a 30. 10. xxx. Poslední datum je prokazatelně dnem, kdy poškozeného před jeho odebráním viděla naposledy. Pokud již v přípravném řízení uvedla, že ho zřejmě viděla i později, a to tři dny před odebráním, nelze z tohoto tvrzení při posouzení projednávaného skutku vycházet, když si sama tímto časovým určením nebyla jista, a to ani u hlavního líčení. Z její výpovědi nicméně vyplynulo, že již ke dni 30. 10. xxx poškozený vykazoval očividné znaky zanedbávání v oblasti hygieny a nedostatečného příjmu výživy, na což obžalovanou upozornila. Obžalovaného neupozornila jen proto, že nebyl doma.

57. Svědkyně Lenka M. měla informace o nedostatečné péči o poškozeného pouze zprostředkovaně, a to od svědkyně Jany H., její výpověď o tom, co se takto dozvěděla, koresponduje s výpovědí Jany H., což podporuje její věrohodnost. Takto získané informace o zanedbávání péče svědkyně Lenka M. následně oznámila sociální pracovníci, která na základě tohoto podnětu provedla dne 2. 11. xxx v domácnosti obžalovaných sociální šetření.
58. Do domácnosti obžalovaných dále docházel bratr obžalované, svědek Martin F. Z jeho výpovědi z přípravného řízení vyplývá, že byl v domácnosti obžalovaných po narození poškozeného asi třikrát, není sice zřejmé, kdy naposledy, avšak při jeho přebalování pozoroval opruzeniny na jeho zadečku a tvrzení obžalované, že ho maže, označil za nepravdivé, protože krém, který se k aplikaci používal, otevíral jako první. Jinak nepopsal jiné známky zanedbávání poškozeného, který se mu jevil v pořádku, viděl, jak ho obžalovaná krmila umělou výživou.
59. Sestra obžalovaného Bohumila R., jeho vzdálený příbuzný Jaroslav S., jeho tehdejší přítelkyně Andrea S. a její matka Zdenka S. neměli vlastní přímé poznatky o poškozeném, protože v projednávaném období nebyli v domácnosti obžalovaných. Pouze popsali to, co se dozvěděli zprostředkovaně, zejména od obžalovaného Rastislava R., a dále se vyjadřovali k jeho brigádám a k mimomanželskému milostnému poměru. Svědek Karel V., tehdejší spolupracovník obžalovaného, který byl vyslechnut soudem k jeho návrhu, sice na úvod své svědecké výpovědi uvedl, že po narození poškozeného nebyl v domácnosti obžalovaných, avšak toto tvrzení posléze změnil tak, že byl u nich na návštěvě společně se svou matkou a tehdejší přítelkyní, kdy se jemu a zejména jeho matce jevil zdravotní stav poškozeného natolik závažným, že v přítomnosti obou obžalovaných sdělil, že by s ním měli jet do nemocnice.
60. Vzhledem k výsledkům sociálního šetření ze dne 2. 11. xxx, při kterém nebyly na poškozeném viditelné projevy svědčící o nepříznivém vývoji jeho zdravotního stavu, které byly plně rozvinuty a manifestovány k 14. 11. xxx, lze dovodit, že byť již v předchozím období nebyla poškozenému poskytována odpovídající péče o jeho hygienu a zejména výživu, což vyplývá jak ze vstupní lékařské prohlídky, tak z výpovědi svědkyně Jany H., muselo dojít k závažnějšímu zhoršení zdravotního stavu poškozeného a jeho projevů až v období po 2. 11. xxx. Dne 14. 11. xxx byly tyto projevy již natolik rozvinuty, že vedly sociální pracovníci Mgr. Ivanu H., nikoliv obžalovaného, jak účelově uváděl, k okamžitému přivolání zdravotní záchranné služby, což poškozenému zachránilo život. Svědkyně Mgr. Ivana H. tento den na poškozeném viděla známky svědčící nejen o zanedbání hygieny, spočívající v silném znečištění od stolice se stopami krve a poraněnou kůží, ale i projevy svědčící o závažnějších zdravotních problémech, spočívající jak ve viditelných modrofialových flecích na jeho prsou a zádech,

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Jánová.

neznatelném dýchání, tak ve změně jeho psychického stavu, v apatii, kdy nereagoval ani na dotyky studenými rukama po nahém těle, dráždění na ušním lalůčku, klíční kosti, ani na pokus o přísátí, při kterém ležel s hlavičkou na boku s visícím dudlíkem.

61. Z lékařských zpráv vyplynulo, že poškozený byl uvedeného dne 14. 11. xxx převezen zdravotní záchrannou službou nejdříve do Nemocnice s poliklinikou Karviná-Ráj, ještě tentýž den byl vzhledem k závažnosti stavu přeložen na Oddělení pediatrické a resuscitační péče Dětské kliniky Fakultní nemocnice Ostrava. Z lékařských zpráv těchto zdravotnických zařízení a ze znaleckých posudků MUDr. Petra Handlose a MUDr. Lumíra Kantora Ph.D. bylo prokázáno, že jeho stav byl k tomuto dni již kritický, projevy byly mocně rozvinuty, kromě opruzenin v oblasti konečníku, zánětu kůže horních končetin a kvasinkové infekce dutiny ústní, které svědčí o nedostatku hygieny věnované poškozenému, u něj vznikly i závažné zdravotní následky v podobě šokového stavu při těžké dehydrataci a těžké malnutrici s metabolickým rozvratem organismu s rhabdomyolýzou, selháváním ledvin a rozvojem encefalopatie. Během hospitalizace trvající po dobu 20 dnů do 4. 12. xxx se podařilo vysoce odbornou lékařskou péčí jeho zdravotní stav stabilizovat, kdy v celkově dobrém stavu byl předán do péče pěstounům.
62. K otázce vzniku těchto následků na zdraví poškozeného je možno uvést následující. Obecně lze konstatovat, že malnutrice je stav, kdy má jedinec nedostatek živin nutných pro fungování organismu. Hypotonie je patologický snížený svalový tonus, tedy nižší odpor při pasivním natahování svalu. Metabolická encefalopatie je sekundární získaná porucha mozku, která vzniká v důsledku změn vnitřního prostředí organismu. Rhabdomyolýza je tělesný stav, při kterém dochází k rychlému rozkladu tkáně příčně pruhované svaloviny, produkty rozpadu jsou uvolňovány do krevního oběhu, přičemž některé z nich, jako myoglobin, jsou škodlivé pro ledviny a mohou způsobit jejich selhání. Příčinou rhabdomyolýzy může být i nedostatečný příjem potravy. Dehydratace představuje narušení vnitřní rovnováhy organismu v důsledku snížení obsahu vody v těle, která nastává nevyvážeností příjmu a výdeje vody, například nedostatečným příjmem tekutin. Dehydratace může být životu nebezpečná a je příčinou úmrtí zejména u kojenců a batolat.
63. Poškozenému nebyla prokazatelně poskytována strava ani tekutiny v potřebném množství, čímž byl vystaven trýznivým pocitům žízně a hladu, které podle znalce MUDr. Lumíra Kantora Ph.D. prokazatelně pociťuje i novorozenec. Současně byl vystaven i fyzické bolesti při zjištěných defektech kůže. Pokud by měl poškozený dostatek stravy a tekutin, jak se hájila obžalovaná Věra R., pak by nebylo možné, aby u něj vznikly závažné zdravotní následky, které jsou projevem těžké malnutrice a těžké dehydratace. Podle znaleckých posudků MUDr. Lumíra Kantora Ph.D. (zejména č. l. 354) a MUDr. Petra Handlose (zejména č. l. 209) poškozenému zpočátku v důsledku nedostatku živin z podvýživy a hladu (malnutrice) scházely cukry a tuky, proto spotřeboval zásoby, kterých se mu z výživy nedostávalo. Poté začal spotřebovávat své vlastní bílkoviny, například ze svalů (rhabdomyolýza), ale i cukry z mozku a jiných orgánů. V důsledku intoxikace látkami vznikajícími při těchto pochodech došlo k metabolickému onemocnění mozku (metabolická encefalopatie), které poškozeného vážně ohrožovalo na životě otokem mozku, který se projevoval svalovou hypotonií (slabostí svalů), apatií, záškuby svalovými a selháváním center životních funkcí jako je dýchání a srdeční činnost. Poškozen byl i srdeční sval, protože i v něm docházelo k rozpadu bílkovin. Tyto diagnózy byly souběžné a poškozeného ohrožovaly jejich sčítáním.
64. Podle znaleckých posudků příčinou opruzenin, zánětu kůže a kvasinkové infekce byla nedostatečná hygiena, příčinou zdravotních následků v podobě šokového stavu při těžké

dehydrataci a těžké malnutrici nedostatečný příjem tekutin a živin nutných pro fungování organismu.

65. Oba znalci dále shodně uvedli, že poškozený byl bezprostředně ohrožen na životě a že by bez včasné a vysoce odborné lékařské pomoci zemřel. Znalec MUDr. Lumír Kantor Ph.D. u hlavního líčení upřesnil, že k tomuto nevratnému fatálnímu následku by došlo v krátkém časovém horizontu jednoho až dvou dnů. Je zřejmé, že jen v důsledku neplánované kontroly sociální pracovnice a jejímu správnému vyhodnocení projevů zdravotního stavu poškozeného došlo k jeho hospitalizaci a tím i k záchraně jeho života.
66. Pokud jde o vývoj zjištěného stavu těžké malnutrice a těžké dehydratace na časové ose, pak ze znaleckého posudku MUDr. Lumíra Kantora Ph.D., vyplývá, že byt' se jedná o otázku komplikovanou, přesto lze dospět k závěru, že nepříznivý vývoj mohl trvat týdny, a to již od okamžiku propuštění z porodnice, protože lze předpokládat, že poškozený občas dostal trochu najíst, ale v naprosto nedostatečné dávce (č. l. 354). Jak v písemném znaleckém posudku, tak i při svém výslechu u hlavního líčení znalec vysvětlil, z jakých konkrétních důvodů dospěl k závěru, že stav malnutrice musel trvat několik týdnů (č. l. 354, č. l. 1116-1117). Tento závěr je ve shodě i se závěrem znalce MUDr. Petra Handlose (č. l. 1076 verte), protože z výpovědi těchto znalců vyplývá, že je nutno rozlišit z hlediska časové osy vývoj malnutrice na jedné straně a dehydratace na straně druhé. Stav těžké dehydratace, v jakém se poškozený podle lékařských zpráv ke dni 14. 11. xxx nacházel, trval podle závěrů obou znalců nejméně po dobu hodin, desítek hodin. Je nutno zdůraznit, že se jedná o nejkratší dobu, po kterou se mohl u tak malého novorozence rozvinout tak těžký následek. Jiná situace je v případě těžké malnutrice. Oba znalci se shodli, že malnutrice musela být oproti dehydrataci trvalejšího charakteru, nikoliv v řádech hodin či dnů, ale týdnů, což koresponduje nejen se skutkovým zjištěním, že poškozený nebyl dostatečně krmen již v době, kdy absolvoval vstupní lékařskou prohlídku, ale také s nepříznivým vývojem jeho váhové křivky nemající původ v jiném faktoru a z té skutečnosti, že tělo poškozeného již spotřebovalo nejen tuky a cukry, tedy veškeré rezervy, ale začalo získávat energii, která se mu nedostávala ze stravy, spotřebováváním vlastních bílkovin ze svalů. Ve výpovědích znalců proto soud neshledal žádné rozpory o otázce podstatné pro posouzení projednávaného skutku. Znaleckými posudky bylo vyloučeno, že by nedostatečný příjem potravy poškozeným mohl trvat po dobu hodin či dnů, jednalo se o stav, který se vyvíjel podle MUDr. Lumíra Kantora Ph.D. minimálně dva týdny. Neposkytování odpovídajících dávek stravy i tekutin koresponduje s celkovým přístupem obou obžalovaných k poškozenému, o kterého náležitě, zejména v posledním období, nedbali ani po stránce základní hygieny. Kromě výpovědi bratra obžalované Martina F., který při přebalování zjistil, že poškozený má opruzeniny a že ho obžalovaná nemaže krémem, znalec MUDr. Lumír Kantor Ph.D. logicky a přesvědčivě vysvětlil, že ke dni 14. 11. xxx zjištěné opruzeniny musely vznikat během desítek hodin, protože některé pupínky byly již ve stadiu po vyléčení, tedy po potlačení infekce, což nenasvědčuje tomu, že by vznikly během jednoho dne. Ostatně již v předchozím období si opruzenin na těle poškozeného všimla i sestra obžalované, Jana H., která se s tím svěčila svědkyni Lence M., která posléze podala oznámení pro podezření ze zanedbávání péče sociálnímu odboru Magistrátu města Karviné. Pokud při sociálním šetření provedeném na podkladě tohoto podnětu nebyly zjištěny známky opruzenin na těle poškozeného, pak tato skutečnost neznamená vzhledem k hojivým procesům lidského těla a časového odstupu provedeného šetření od vnímání tohoto následku, že by svědci Lenka M. či Martin F., sourozenci obžalované, nepravdivě vypovídali. Soud nemá důvod nevěřit jejich výpovědi, nebyly zjištěny žádné skutečnosti budící pochybnosti o jejich věrohodnosti.
67. Závažný zdravotní stav se u poškozeného projevoval příznaky popsány ve znaleckých posudcích (zejména č. l. 208, 355) a v lékařských zprávách (zejména č. l. 186, 190), jmenovitě

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Jánová.

v podobě okoralých rtů, halonovaných (zapadlých, podkroužených) očí, vpadlé velké fontanelle na hlavě, vpadlého břicha, nízkého napětí kůže, mramorované kůže na trupu, chladných koncových částí končetin bez patrného kapilárního návratu, poškození kůže, zápachu stolice a změn psychického stavu v podobě apatie, která se projevovala tím, že nereagoval na běžné podněty.

68. Z provedeného dokazování je dále nepochybné, že v projednávaném období zůstávala v domácnosti celodenně s oběma syny obžalovaná Věra R. Obžalovaná sice uvedla, že v této době trpěla zdravotními problémy, které jí podle její obhajoby, podpořené výpověďmi sociálních pracovníků Mgr. Ivany H. a Mgr. Kateřiny S., ztěžovaly možnost jejího pohybu. Současně z výpovědi obžalované vyplynulo, že tyto zdravotní problémy nastaly pouhé dva dny před odebráním poškozeného. U žádného lékaře se však podle své obhajoby v té době neléčila, asi po týdnu se sama uzdravila, což koresponduje se zprávou Nemocnice s poliklinikou Karviná – Ráj, podle které byla v projednávaném období ošetřena pouze jednorázově dne 7. 11. xxx na chirurgické ambulanci pro bolesti v bedrech, aniž by se v jiném termínu na kontrolu či jiné ošetření dostavila. Z výpovědi obžalovaného Rastislava R. dále vyplynulo, že se i přes zdravotní komplikace musela obžalovaná o oba syny starat v době, kdy byl v zaměstnání, je ale zřejmé, že se na péči o poškozeného v tomto období podílel, byť to popírá, a to již proto, že ho dne 14. 11. xxx viděla svědkyně Mgr. Ivana H., jak připravuje mléčnou výživu. Být se obžalovaný hájí tím, že s tak malými dětmi nikdy nemanipuloval, což podporuje svou výpověď zejména jeho sestra Bohumila R., má soud za prokázané, že musel vědět o stavu poškozeného, a to nejen proto, že svědkyni Zdence S. tvrdil, že když je doma, tak se o poškozeného stará, ale i proto, že svědkyni Mgr. Ivaně H. poté, co byl konfrontován se stavem pokožky po sundání pleny, tvrdil, že ráno takový stav pokožky neměl. Tento závěr koresponduje i se sdělením obžalované z téhož dne, která svědkyni Mgr. Ivaně H. tvrdila, že uvedené dne ona sama s poškozeným nemanipulovala. Pokud by se obžalovaný skutečně o poškozeného prakticky nestaral, jak se hájí, nemanipuloval s ním, pak by ani nemohl tvrdit, v jakém stavu byla pokožka poškozeného ráno dne 14. 11. xxx. Dále bylo prokázáno, že rodina obžalovaných měla dostatek prostředků na zajištění umělé výživy pro poškozeného, kromě sociálních dávek si obžalovaný přivydělával brigádami, navíc jim byla poskytována pomoc jak ze strany rodinných příslušníků obžalované, tak sociálního odboru Magistrátu města Karviné, který jim poskytl i balení kojeneckého mléka.
69. Soud nemá pochybnosti o tvrzení obžalovaného, že si i v projednávaném období přivydělával pracovní činností bez řádného pracovního poměru a že udržoval mimomanželský poměr s Andreou S. O tom, že pracoval brigádně, svědčí nejen záznamy ze sociálních šetření, ale i výpovědi svědků Bohumily R., Jaroslava S., Karla V., Andrey S., Zdenky S., Jany H. Stejně tak navázání mimomanželského poměru koresponduje s výpověďmi sociálních pracovníků, se záznamy o provedených sociálních šetřeních, ze kterých vyplývá, že si na tento poměr při sociálním šetření obžalovaná stěžovala, a se svědeckými výpověďmi Bohumily R., Jaroslava S., Karla V., Andrey S., Zdenky S. a Jany H. Z těchto důkazů však vyplynulo, že domácnost vedenou s obžalovanou trvale neopustil, zdržoval se v ní, jeho přítomnost potvrdili svědci Jana H., Martin F., Karel V., ostatně se v ní nacházel při čtyřech z pěti sociálních šetřeních provedených po narození poškozeného, a to 12. 10., 16. 10., 25. 10. a 14. 11. xxx. Jeho návraty do domácnosti popisovaly i svědkyně Andrea a Zdenka S., po brigádě je sice navštívil, ale k večeru odjel autobusem domů. Z těchto důkazů lze dospět k závěru, že po narození poškozeného v domácnosti pobýval a měl možnost pozorovat vývoj poškozeného. Podle svědeckých výpovědí Andrey a Zdenky S. po narození poškozeného sice pobýval v jejich domácnosti souvisle po dobu jednoho týdne, nejednalo se však o konec projednávaného období, protože podle výpovědi Zdenky S. se obžalovaný s její dcerou před odebráním poškozeného scházeli již jen málo, a to dvakrát, třikrát do týdne, což koresponduje i

s vyjádřením obžalované při sociálním šetření ze dne 14. 11. xxx, kdy svědkyni Mgr. Ivaně H. uvedla, že se vrátil od milenky tři dny po poslední návštěvě, která podle záznamů proběhla 2. 11. xxx. Obžalovaný měl proto jednoznačně možnost sledovat stav poškozeného v posledních dvou týdnech před jeho odebráním a hospitalizací, kdy projevy jeho zdravotního stavu, zejména v posledním týdnu, nutně musely gradovat. K části výpovědi svědkyně Zdenky S., ve které uvedla, že obžalovaný pobýval u její dcery souvisle po dobu jednoho týdne ve dvou případech, soud nepřihlížel, protože její vyjádření o tomto počtu je osamocené, když jak z výpovědi obžalovaného, tak svědkyně Andrey S. vyplynulo, že se jednalo pouze o jeden a ne dva případy.

Právní kvalifikace

70. Aplikováno na zjištěný skutkový stav, kvalifikoval soud po právní stránce jednání obžalovaných Rastislava a Věry R., jimiž byli uznáni vinným, jako pokus zločinu vraždy podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku k § 140 odstavec 1, odstavec 3 písmeno c), písmeno i) trestního zákoníku, tedy že se dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby úmyslně usmrtili novorozené dítě, a to zvláště trýznivým způsobem, jehož se dopustili v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo.
71. Obecně lze uvést, že trestného činu vraždy podle § 140 odstavec 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo jiného úmyslně usmrtí. Objektlem trestného činu vraždy je lidský život, předmětem útoku živý člověk. Objektivní stránka trestného činu vraždy je charakterizována usmrcením člověka. Z hlediska subjektivní stránky se jedná o trestný čin úmyslný (§ 15 trestního zákoníku). Úmysl pachatele, byť eventuální, musí proto směřovat k usmrcení člověka. Okolností zvláště přitěžující a tedy okolností podmiňující použití vyšší trestní sazby je ve smyslu § 140 odstavec 3 písmeno c) trestního zákoníku spáchání činu na dítěti mladším patnácti let. Okolností zvláště přitěžující ve smyslu § 140 odstavec 3 písmeno i) trestního zákoníku je spáchání trestného činu zvláště surovým nebo trýznivým způsobem. Ve vztahu k těmto zvláště přitěžujícím okolnostem postačí zavinění z nedbalosti ve smyslu § 17 písmeno b) trestního zákoníku. Pokusem trestného činu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku se rozumí jednání, které bezprostředně směřuje k dokonání trestného činu a jehož se pachatel dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, jestliže k dokonání trestného činu nedošlo.
72. Projednávaný trestný čin vraždy může být ve stádiu pokus spáchán jak jednáním, tak ve smyslu § 112 trestního zákoníku opomenutí takového konání, k němuž byl pachatel povinen podle jiného právního předpisu, úředního rozhodnutí nebo smlouvy, v důsledku dobrovolného převzetí povinnosti konat nebo vyplývala-li taková jeho zvláštní povinnost z jeho předchozího ohrožujícího jednání anebo k němuž byl z jiného důvodu podle okolností a svých poměrů povinen.
73. Vztah rodiče a dítěte je upraven zejména v části druhé, hlavě II., díle 2, oddíle 3 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. Podle § 855 odstavec 1, odstavec 2 občanského zákoníku rodiče a dítě mají vůči sobě navzájem povinnosti a práva. Těchto vzájemných povinností a práv se nemohou vzdát; učiní-li tak, nepřihlíží se k tomu. Účelem povinností a práv k dítěti je zajištění morálního a hmotného prospěchu dítěte. Podle § 858 občanského zákoníku rodičovská odpovědnost zahrnuje povinnosti a práva rodičů, která spočívají v péči o dítě, zahrnující zejména péči o jeho zdraví, jeho tělesný, citový, rozumový a mravní vývoj, v ochraně dítěte, v udržování osobního styku s dítětem, v zajišťování jeho výchovy a vzdělání, v určení místa jeho bydliště, v jeho zastupování a spravování jeho jmění; vzniká narozením dítěte a zaniká, jakmile dítě nabude plné svéprávnosti. Trvání a rozsah rodičovské odpovědnosti může

změnit jen soud. Podle § 865 odstavec 1 občanského zákoníku rodičovská odpovědnost náleží stejně oběma rodičům. Má ji každý rodič, ledaže jí byl zbaven.

74. Z provedeného dokazování bylo prokázáno, že obžalovaní jakožto rodiče nezletilého poškozeného, se kterým žili ve společné domácnosti, nebyli rodičovské zodpovědnosti zbaveni, žádné objektivní překážky jim v jejím výkonu nebránily. Ze strany Magistrátu města Karviné, Odboru sociálního, oddělení sociálně právní ochrany dětí a ze strany rodinných příslušníků obžalované jim byla poskytována pomoc jak praktická, tak materiální, a to již vzhledem k poznatkům o jejich nedostatečné péči o předchozí nezletilé děti. Přes svou zákonem uloženou povinnost nezajistili prospěch poškozeného, nepečovali o jeho zdraví a tělesný vývoj, když ho svou nečinností vystavili trýznivým pocitům žízně, hladu i fyzické bolesti, kdy v přímé příčinné souvislosti s touto nečinností došlo ke zhoršování zdravotního stavu poškozeného a ke vzniku závažných, shora popsanych zdravotních následků, které ho bezprostředně ohrožovaly na životě, přičemž k jeho úmrtí nedošlo jen v důsledku náhodné kontroly sociální pracovnice a následné vysoce odborné lékařské péče. Obžalovaným nebránila ve výkonu rodičovské zodpovědnosti žádná závažná objektivní překážka, zjištěný nepříznivý zdravotní stav obžalované Věry R., který ji omezoval v péči o poškozeného, trval jen po dobu dvou dnů před hospitalizací poškozeného, který ale již v předchozím období, nejméně po dobu týdnů, intenzivně trpěl přinejmenším hladem a poté i žízní. V době zdravotních problémů obžalované faktickou péčí o poškozeného, byť zcela nedostatečnou, zajišťoval druhý z rodičů, tj. obžalovaný Rastislav R., jak bylo ostatně i jeho zákonnou povinností. Soud se neztotožnil s argumentací obhajoby, že již v období od 7. 11. do 14. 11. xxx mohla být obžalovaná ve stavu vylučujícím postarat se o poškozeného, protože jak z výpovědi obžalované Věry R., tak i z výpovědi obžalovaného Rastislava R. vyplynulo, že obžalovanou uváděná zdravotní indispozice trvala pouhé dva dny před hospitalizací poškozeného. Dne 7. 11. se sice byla ošetřit, přičemž není rozhodné, jakým způsobem se k ošetření dostavila, z lékařské zprávy vyplynulo, že udávala bolest v pravém bedru, pro kterou byla pouze medikována analgetikem, aniž by vyhledala sama další lékařské vyšetření, navíc sama ani netvrdila, že by již v té době nebyla schopna o poškozeného pečovat. Žádná zjištěná okolnost tedy ani nebude pochybnosti o možnosti obžalované objektivně pečovat o nezletilého již od 7. 11. xxx. Povinnost obou obžalovaných pečovat o svého syna vyplývala z té skutečnosti, že se nacházel v jejich domácnosti, ve které společně žili. Na povinnosti vyplývající z rodičovské zodpovědnosti obžalovaného nemá vliv, že z domácnosti odcházel za prací či za svou tehdejší přítelkyní, když bylo navíc zjištěno, že se do domácnosti pravidelně vracel a kdy u přítelkyně souvisle pobýval pouze po dobu jednoho týdne krátce po porodu poškozeného. Poškozenému podávali stavu a tekutiny v naprosto nedostatečném množství, když ze znaleckého posudku MUDr. Lumíra Kantora Ph.D. vyplynulo, že poškozený dostal občas najíst a napít, jinak by došlo k fatálnímu následku, navíc dříve.
75. Objektivní stránku projednávaného trestného činu obžalovaní naplnili opomenutím konání, ke kterému byli povinni podle občanského zákoníku ve smyslu ust. § 112 trestního zákoníku jakožto rodiče poškozeného, přičemž následky na zdraví nezletilého poškozeného, které ho bezprostředně ohrožovaly na životě, vznikly v přímé příčinné souvislosti s tímto týdny trvajícím závažným opomenutím. Vzniklé následky na zdraví naplnily zákonná kritéria těžké újmy na zdraví ve smyslu § 122 odstavec 2 písmeno e), písmeno h), písmeno i) trestního zákoníku, protože se jednalo o závažnou poruchu zdraví spočívající v poškození důležitého orgánu ve smyslu těžké dehydratace a malnutrice s nasedající metabolickou encefalopatií a radbomyolýzou, mučivých útrap ve smyslu mimořádné a stupňující fyzické i psychické bolesti na hranici snesitelnosti v důsledku trýznivého pocitu žízně a hladu vyvíjejících s, v případě hladu minimálně týdnů, v případě žízně minimálně desítek hodin, a delší dobu trvajících poruch zdraví ve smyslu shora popsané vážné poruchy zdraví, která poškozeného omezovala

v běžném způsobu života minimálně hospitalizací, poskytovanou vysoce odbornou lékařskou péčí a odstraňováním následků po dobu minimálně šesti týdnů. Tyto následky poškozeného bezprostředně ohrožovaly na životě, přičemž k úmrtí, ke kterému by došlo bez poskytnutí včasné lékařské péče v horizontu pouhého jednoho až dvou dnů, nedošlo jen souhrou šťastných okolností nemajících původ v přičinění obžalovaných. Soud dospěl k závěru, že opomenutí jednání obžalovaných je nutno právně kvalifikovat jako pokus trestného činu vraždy podle § 21 odstavec 1 k § 140 odstavec 1 trestního zákoníku. Vzhledem k tomu, že se tohoto trestného činu dopustili vůči poškozenému K. R., narozenému xxx, tedy vůči dítěti mladšímu patnácti let, a to zvláště trýznivým způsobem, kterým se obecně rozumí jednání, kterým je oběť je vystavena bolestem na hranici snesitelnosti trvajícím třeba i po kratší dobu nebo sice méně intenzivním, ale zato déle trvajícím, které velmi citelně zasahují celou osobnost poškozeného, mezi které se podle právní praxe a teorie (Šámal, P. a kol., Trestní zákoník, 2. vydání, Praha, C.H.Beck, 2012, s. 1457 – 1487) rozumí i usmrcení vyhladověním nebo nedostatkem tekutin, což lze aplikovat na nyní projednávaný skutek, naplnili po objektivní stránce současně okolnosti zvláště přitěžující ve smyslu § 140 odstavec 3 písmeno c), písmeno i) trestního zákoníku. Soud oproti obžalobě dospěl k závěru, že jednání obžalovaných nelze podřadit pod zvláště surový způsob provedení činu ve smyslu § 140 odstavec 3 písmeno i) trestního zákoníku, kterým se obecně rozumí vražedný útok s extrémně vysokou mírou brutality, která se v podstatě vymyká z rámce běžného u většiny trestných činů tohoto druhu, když jednání obžalovaných tyto znaky nevykazovalo, protože nejednali surově ve smyslu tohoto zákonného znaku.

76. Z hlediska naplnění subjektivní stránky tohoto trestného činu dospěl soud k závěru, že ve vztahu jak k základní, tak kvalifikované skutkové podstatě jednali oba obžalovaní minimálně v úmyslu nepřímém ve smyslu § 15 odstavec 1 písmeno b) trestního zákoníku. Obžalovaní museli vědět, a to i vzhledem ke svým bohatým rodičovským zkušenostem, když poškozený byl jejich již desáté společné dítě, že je jakožto novorozenec zcela odkázán na jejich péči, že není schopen se sám bez cizí pomoci ani najíst či napít, a že bez odpovídající výživy a tekutin může zemřít. Oba obžalovaní sice popřeli vědomé zanedbání péče o nezletilého, avšak zcela prokazatelně mu úmyslně potřebnou péči neposkytovali, kromě zanedbávání hygieny mu nepodávali stravu ani tekutiny v dostatečném množství, i když měli k dispozici umělou výživu.
77. Obžalovaní museli rozpoznat závažnost zdravotního stavu poškozeného, protože těžká malnutrice a těžká dehydratace se u něj projevovala shora podrobněji popsány příznaky, kterých si nemohli nevšimnout, a to okoralými rty, zapadlými, podkrouženými očima, vpadlou velkou fontanelou na hlavě, vpadlým bříškem, nízkým napětí kůže, mramorovanou kůží na trupu, chladnými koncovými částmi končetin bez patrného kapilárního návratu, apatií projevující se absencí reakce na běžné podněty. Tyto příznaky byly podle znalce MUDr. Lumíra Kantora Ph.D. laicky poznatelné, navíc pro oba obžalované, kteří měli již opakované zkušenosti s výchovou a výživou novorozenců a malých kojenců. Ostatně při sociálním šetření ze dne 14. 11. xxx svědkyně Mgr. Ivana H. sama vnímala při pohledu na poškozeného některé příznaky, a to modrofialové fleky na prsou a zádech, absenci jakékoliv jeho reakce nejen při doteku studenými rukama na obnaženém tělíčku, ale i při důraznějších stimulech při dráždění na ušním lalůčku a klíční kosti, nereagování na pokus přisátí dudlíku, dokonce nebyla schopna rozpoznat, zda poškozený ještě dýchá. Závažnost stavu poškozeného byla jednoznačně poznatelná, ostatně sociální pracovnice neprodleně zavolala na tísňovou linku rychlé záchranné služby. Oba obžalovaní byli v té době v bytě společně s poškozeným, museli vnímat tyto fyzické a psychické, na první pohled neobvyklé viditelné projevy jeho závažného zdravotního stavu. Obžalovaná sice byla tento den zdravotně indisponována, ale tato indispozice i podle jejího tvrzení trvala pouhé dva dny, přičemž se nemohlo jednat o závažný zdravotní problém, když nevyhledala lékařskou pomoc a když tyto komplikace samy v krátké

době odezněly. Je přitom zřejmé, že závažný zdravotní stav poškozeného a jeho vnější projevy se vyvíjely po delší dobu, nikoliv pouze po dobu zdravotní indispozice obžalované, a již proto nemá tato skutečnost vliv na posouzení její viny. Pokud by nebyla objektivně vůbec schopna zajistit jakoukoliv péči o poškozeného, o kterého se v té době, byť nedostatečně, staral obžalovaný, měla možnost telefonicky požádat o pomoc svou sestru Janu H., tak jako i v předchozích případech, když věděla, že by jí sestra pomoc poskytla. Zřejmě sama usoudila, že takovou pomoc nepotřebují. Obžalovaná byla upozorněna na nedostatečné dávky mléčné výživy jak svou sestrou Janou H., tak pediatričkou při vstupní lékařské kontrole ze dne 26. 10. xxx. Z výpovědi této svědkyně a z lékařské zprávy sice nevyplývá, že by o nedostatečných dávkách byl upozorněn i obžalovaný, avšak i z jeho výpovědi vyplynulo, že o lékařské prohlídce věděl, ostatně byl poté opakovaně telefonicky urgován, aby se s poškozeným dostavili k další prohlídce. Dokonce tvrdil, že údajný problém s příjmem potravy měl řešit s pediatričkou ve dvou případech, což bylo vyvráceno. Dále tvrdil, že poškozenému, když přišel z práce, sám dával mléčnou stravu, kterou měl poškozený odmítat. Znaleckým posudkem a dalším vývojem stavu poškozeného bylo vyvráceno tvrzení obžalovaného, že by poškozený měl problémy s příjmem potravy, je evidentním že se obžalovaný snaží účelově svést zjištěný zdravotní stav poškozeného na jeho údajné odmítání stravy a tekutin z příčin nemajících původ v jejich jednání. I přes opakované upozornění na nedostatečnou výživu poškozeného, který zpočátku jakožto fyziologicky vybavené dítě byl schopen projevovat hlad a žízeň pláčem, zaznamenaný jak ve vstupní lékařské prohlídce, tak svědkyní Janou H., obžalovaní očekávaným způsobem nereagovali, dokonce i přes urgence zamezili další lékařské prohlídce poškozeného, kde měl být opětovně zvážen. Na postupné zhoršování jeho zdravotního stavu a vnějších projevů, zejména v posledních dvou týdnech, nijak nerefletovali, nevyhledali lékařskou pomoc, jeho stav nijak neřešili, i když jim musely být nápadné jak projevy fyzické, tak psychické, zejména apatie, úplné vyčerpání, stav tzv. hadrové panenky. Pokud v tomto stavu, v důsledku svého vyčerpání, poškozený nedovedl dát najevo intenzivní pocit hladu a žízně křikem, nelze dovodit, že by se obžalovaní mohli domnívat, a to vzhledem k popsaným projevům, že je v pořádku, jak bylo argumentováno obhajobou. Byť se o poškozeného primárně starala obžalovaná, ze zjištěných okolností již shora rozvedených vyplynulo, že i obžalovaný, i kdy docházel na brigády a za svou tehdejší přítelkyní, měl možnost pozorovat poškozeného, protože ho jak sám uvedl, krmil, musel ho vidávat i rozbaleného, když sociální pracovníci při kontrole z 14. 11. xxx, kdy již byly projevy závažného stavu značně rozvinuty, tvrdil, že ráno neměl mít poškozený na sobě opruzeniny, které byly zjištěny v oblasti konečníku. Soud nemá důvod nevěřit výpovědi Mgr. Ivany H., že na její žádost tentýž den obžalovaný poškozeného rozbalil, i když účelově tvrdil, že s tak malými dětmi nemanipuloval, nebral je do rukou. Pokud by skutečně měl takový strach z manipulace s malým dítětem, nemohl by poškozeného ani krmit mléčnou výživou, což podle své výpovědi dělal. Jedná se o jeho účelové tvrzení učiněné ve snaze svést veškerou vinu na svou manželku, obžalovanou Věru R. Proto nelze ani uvěřit výpovědi svědkyně Bohumily R., že by tuto činnost obžalovaný neprováděl.

78. Soud má proto za to, že zjištěné okolnosti prokazují srozumění obou obžalovaných s hrozícím následkem v podobě úmrtí poškozeného ve smyslu § 15 odstavec 2 trestního zákoníku. Ze zjištěných okolností nebylo prokázáno, že by způsobení smrti poškozeného bylo přímým cílem opomenutí jejich konání. Obžalovaní poškozenému poskytovali stravu a tekutiny, ale jednoznačně v nedostatečném množství, o čemž věděli. Vzhledem ke svému intelektu, osobnosti a předchozím opakovaným zkušenostem s výživou kojenců věděli, že dostatečný příjem stravy a tekutin je základní potřebou, bez jejíhož uspokojení hrozí novorozenci smrt. Současně bylo prokázáno, že pro případ, že takové porušení způsobí, byli s ním vzhledem k lhostejnosti k osudu poškozeného srozuměni.

79. Soud se neztotožnil s námitkou, že se v případě obžalovaného Rastislava R. jednalo o tzv. pravou lhostejnost, vylučující zavinění ve formě úmyslu, když podle názoru obhajoby neměl o možném následku až do 14. 11. xxx vědět. Ze zjištěného skutkového stavu vyplynul opak, protože i obžalovaný byl v pravidelném osobním kontaktu s poškozeným, krmil ho, vídával ho rozbaleného, přinejmenším ještě před sociálním šetřením dne 14. 11. xxx ráno, přesto na projevy stavu poškozeného nijak nereagoval. Oba obžalovaní opominuli svou zákonnou povinnost poskytnout poškozenému péči, čímž mu způsobili komplex tak vážných poruch zdraví, které ho bezprostředně ohrožovala na životě, a které se projevovali shora uvedenými známkami. Obžalovaní vzhledem k závažnosti projevů a povaze porušení povinnosti, spočívající v uspokojování pro život tak elementárních potřeb jako je příjem živin a tekutin, a to dokonce novorozencem, museli vědět, že tímto opomenutím mohou takové ohrožení způsobit, a pro případ, že je způsobí, byli s tím srozuměni. Bylo jim lhostejno, že jejich opomenutí může vést ke smrti poškozeného, o čemž svědčí ta skutečnost, že ani přes jednoznačnou manifestaci závažnosti jeho stavu ničeho nepodnikli ani podniknout nehodlali, aby reálně hrozícímu následku zabránili. Je nutno zopakovat a zdůraznit, že pokud by k sociálnímu šetření dne 14. 11. xxx nedošlo a pokud by poškozený nadále zůstal v jejich domácnosti při tehdejší kvalitě poskytované péče, pak by nejpozději do dvou dnů bez vysoce odborné lékařské pomoci zemřel.
80. Pokud jde o pohnutku omise obžalovaných, pak nelze odhlédnout od skutečnosti, že oba mají již z minulosti hluboký deficit ve výkonu rodičovské zodpovědnosti ve vztahu k předchozím dětem, v projednávaném období se jejich osm dětí nacházelo v jiném výchovném prostředí, protože o ně nepéčovali, případně neměli o ně zájem. Dokonce oba byli za závažné nedostatky v péči o nezletilé děti v trestním řízení odsouzeni. Poškozený nebyl pro obžalovaného Rastislava R. chtěným dítětem, soud nevěří výpovědi svědka Karla V., který dovedl opak, protože obžalovaná Věra R. se již během těhotenství svěřovala sociálním pracovnícům, že se s obžalovaným hádala, protože poškozeného nechtěl a naléhal na ni, aby ho dala pryč, s čímž nesouhlasila, což zopakovala i ve své výpovědi v přípravném řízení. Soud nemá důvod pochybovat o tomto postoji obžalovaného k poškozenému, ostatně i chování obžalovaného tomuto závěru nasvědčuje, po porodu poškozeného nadále udržoval mimomanželský poměr, nebyl schopen a zřejmě ani ochoten sám zajistit pro poškozeného základní výbavu, aby mohl být poškozený co nejdříve propuštěn z nemocnice domů, při sociálním šetření ze dne 16. 10. xxx zlostně reagoval na připomínky sociálních pracovníků týkajících se nedostatečné výbavy tak, že jim sdělil, ať si s poškozeným dělají, co chtějí. Jeho postoj odpovídá znalci zjištěné citové plochosti a absenci vyšších cílů, které se promítly ve vztahu k jeho všem dětem, včetně poškozeného, jeho lhostejností k citům druhých, absencí empatie a sociální citlivosti. Obžalovaná Věra R. byla podle soudu zklamaná z chování obžalovaného, jeho poměr s jinou ženou ji evidentně trápil, při sociálních šetřeních si ztěžovala sociálním pracovnícům, že ji podvádí, přesto nabídnutou pomoc s bydlením nebo osamostatněním odmítla, což odpovídá znalci zjištěnému simplexnímu typu její osobnosti, podléhavosti vůči obžalovanému, včetně její pasivity a nevšímavosti vůči jeho nevhodnému chování. Její rodičovská nedostatečnost, nedostatečná výbava zejména vyššími city vysvětlují její postoj k poškozenému a k jeho zdravotnímu stavu. I když podle znaleckých posudků ani jeden z obžalovaných nemá osobnostní předpoklady k výkonu rodičovské zodpovědnosti, netrpí duševní poruchou, která by jim bránila posoudit důsledky jejich jednání na život, zdraví a vývoj poškozeného. Jejich osobnostní rysy korespondují se zjištěným postojem k poškozenému, s jejich smířením, lhostejností k hrozícímu následku. Rozpoznávací schopnosti obou obžalovaných byly plně zachovány, jejich schopnosti ovládací byly v důsledku osobnostních rysů lehce, nepodstatně sníženy. Oba obžalovaní jsou plně trestně odpovědnými za spáchání projednávaného skutku.

Odůvodnění výroku o trestu

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Jánová.

81. Oba obžalovaní jsou manželé, před uzavřením sňatku byli dlouholetými partnery, z jejich vztahu se jim narodilo celkem 11 dětí, nejstarší D. se narodil xxx, nejmladší D. se narodila ve výkonu vazby dne xxx, po porodu zůstala v porodnici, protože obžalovaná souhlasila s jejím umístěním do náhradní rodinné péče. Všechny děti se momentálně nacházejí mimo výchovné prostředí obžalovaných, byly buď nezrušitelně osvojeny, svěřeny do pěstounské péče, či umístěny v dětském domově. Oba obžalovaní po odebrání nezletilého syna N. odjeli pracovat do Čech, v roce 2018 byli zaměstnáni u různých agenturních zaměstnavatelů.
82. Obžalovaný Rastislav R. nemá v opise z evidence přestupků žádný záznam, Magistrátem města Karviné byla vůči němu vedena dvě přestupková řízení, která byla odložena či zastavena, v opise z evidence rejstříku trestů má zapsáno celkem 11 odsouzení pro různorodou trestnou činnost. Jako k přitěžující okolnosti podle § 42 písmeno p) trestního zákoníku bylo možné přihlídnout k odsouzení Okresním soudem v Karviné ze dne 14. 9. 2000, sp. zn. 8T 44/2000, kterým byl za majetkovou trestnou činnost odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na 8 měsíců, který vykonal 22. 1. 2001, k odsouzení Okresním soudem v Karviné ze dne 27. 6. 2003, sp. zn. 2T 57/2001, kterým byl za majetkovou trestnou činnost odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na 6 měsíců, který vykonal 21. 11. 2001, k odsouzení Okresním soudem v Karviné ze dne 12. 7. 2001, sp. zn. 2T 57/2001, kterým byl za majetkovou trestnou činnost odsouzen k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 90 hodin, které byly přeměněny na nepodmíněný odnětí svobody ve výměře 45 dnů, které vykonal 4. 12. 2005, k odsouzení Okresním soudem v Karviné ze dne 28. 12. 2004, sp. zn. 4T 233/2004, kterým byl za trestný čin podle § 171 odstavec 1 písmeno c) trestního zákona odsouzen k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 160 hodin, které byly přeměněny na nepodmíněný odnětí svobody ve výměře 72 dnů, které vykonal 29. 12. 2008 a k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu řízení motorových vozidel na 3 roky, který vykonal 27. 12. 2010, k odsouzení Okresním soudem v Karviné ze dne 1. 3. 2006, sp. zn. 5T 1/2006, kterým byl za trestný čin podle § 250b odstavec 1, odstavec 3 trestního zákona a za sbíhající se trestný čin podle § 171 odstavec 1 písmeno c) trestního zákona odsouzen k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody ve výměře 6 měsíců, které vykonal 30. 4. 2007 a k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu řízení motorových vozidel na 2 roky, který vykonal 16. 5. 2007, k rozsudku Okresního soudu v Karviné ze dne 30. 10. 2009, sp. zn. 8T 218/2009, kterým byl za trestný čin podle § 171 odstavec 1 písmeno c) trestního zákona odsouzen k trestu odnětí svobody ve výměře 5 měsíců, který vykonal 26. 8. 2010 a k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu řízení motorových vozidel na 2 roky, který vykonal 27. 9. 2013, k rozsudku Okresního soudu v Karviné ze dne 3. 2. 2011, sp. zn. 5T 268/2010, kterým byl za trestný čin podle § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody ve výměře 8 měsíců, který vykonal 27. 1. 2012 a k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu řízení motorových vozidel na 30 měsíců, který vykonal 9. 8. 2019, k rozsudku Okresního soudu v Karviné ze dne 21. 11. 2011, sp. zn. 1T 141/2011, kterým byl za trestný čin podle § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody ve výměře 1 měsíce, který vykonal 27. 2. 2012, a k trestnímu příkazu Okresního soudu v Karviné ze dne 27. 10. 2015, sp. zn. 5T 202/2015, kterým byl za trestný čin podle § 201 odstavec 1 písmeno d) trestního zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody ve výměře 8 měsíců, jehož výkon byl podmíněn odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců, která byla prodloužena o jeden rok do 15. 6. 2018. K posledně citovanému rozhodnutí bylo možné i nyní přihlížet, když ze spisu Okresního soudu v Karviné, sp. zn. 5 T 202/2015, bylo zjištěno, že okresním soudem jsou v současné době konána veřejná zasedání o podmíněném odsouzení, přičemž je vyčkáváno na skončení nyní projednávané věci, a proto nemohla nastat právní fikce osvědčení ve smyslu § 83 odstavec 3 trestního zákoníku (č. l. 1127). Obžalovaný byl naposledy odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Karviné ze dne 9. 11. 2018, č. j. 10 T 51/2018-112, který nabyl právní moci

dne 9. 11. 2018, pro přečin podvodu dle § 209 odstavec 1 trestního zákoníku, kterého se dopustil skutkem spáchaným dne 27. 3. 2017, k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 100 hodin. Z obsahu uvedeného spisu Okresního soudu v Karviné bylo zjištěno, že obžalovaný z uloženého trestu doposud ničeho nevykonal. Vzhledem k tomu, že nyní projednávaný skutek byl spáchán předtím, než byl v posledně citované věci vyhlášen Okresním soudem v Karviné odsuzující rozsudek, byly v nyní projednávané věci splněny podmínky pro uložení souhrnného trestu k tomuto odsouzení ve smyslu § 43 odstavec 2 trestního zákoníku.

83. Obžalovaná Věra R. nemá v opise z evidence přestupků žádný záznam, v opise z evidence rejstříku trestů má zapsaná celkem 2 odsouzení, ke kterým vzhledem k osvědčení ve zkušební době podmíněného odsouzení nebylo možné přihlížet jako k přítěžující okolnosti ve smyslu § 42 písmeno p) trestního zákoníku.
84. Oba obžalovaní byli uznáni pokusem trestného činu, za jehož spáchání lze podle § 140 odstavec 3 trestního zákoníku uložit trest odnětí svobody od patnácti do dvaceti let, nebo výjimečný trest. Na úvod je nutno uvést, že v projednávané věci nebyly splněny podmínky pro uložení výjimečného trestu ani jednomu z obžalovaných. Na druhou stranu nebylo možné vzhledem k výměře uloženého trestu stanovit trest jinak, než jako nepodmíněný. Ve prospěch obžalovaných nebyla zjištěna žádná polehčující okolnost, a to ani v případě obžalované, která nedodržovala dlouhodobě a opakovaně základní normy občanské společnosti, když nedostatečně pečovala o své předchozí děti. Obžalovaný Rastislav R. spáchal projednávaný trestný čin, i když byl již za jinou trestnou činnost opakovaně odsuzován, a to i k nepodmíněným trestům odnětí svobody, které postupně vykonával. Obžalovaná Věra R. sice nemá v opise z evidence rejstříku trestů zapsáno odsouzení, ke kterému by bylo možno přihlížet jako k přítěžující okolnosti, při hodnocení její osoby však nelze odhlédnout, že byla již jednou společně se svým manželem, tedy spoluobžalovaným, uznána vinnou z trestného činu, kterého se dopustila ve vztahu ke svým dřívějším nezletilým dětem. Oba obžalovaní nejsou podle znaleckých posudků způsobilí k výkonu rodičovské zodpovědnosti, což se projevilo již v minulosti. Byť v době spáchání projednávaného skutku měli deset společných dětí, nyní již jedenáct, přesto osobně pečovali pouze o dvě z nich. Oba ve své rodičovské roli opakovaně a dlouhodobě selhávali. I přes tuto zkušenost nebyli schopni po početí a narození poškozeného změnit svůj postoj, projednávaného trestného činu se dopustili vůči novorozenému synovi, kterého do jeho věku necelých pěti týdnů trápili žízní a hladem, i když věděli, že je na ně vzhledem na svůj velice nízký věk zcela odkázán. Ani jeden z nich mu nezajistil v odpovídající míře nejen základní hygienu, ale i uspokojování základních, pro život nezbytných potřeb, mezi které lze bezpochyby zařadit stravu a tekutiny. Svým omisivním jednáním poškozeného přivedli až na práh smrti. K tomuto fatálnímu následku nedošlo jen souhrou událostí nemajících původ v přičinění obžalovaných. První touto událostí byla neplánovaná kontrola sociální pracovnice a jí adekvátní vyhodnocení situace, druhou pak vysoce odborná intenzivní lékařská péče. Jen díky těmto událostem se podařilo zachránit poškozenému život, pokud by v domácnosti zůstal bez pomoci pouhý den až dva, pak by podle znaleckých závěrů zemřel. Je až nepochopitelné, že obžalovaný Rastislav R., i přes znalost těchto skutečností, označil v průběhu hlavního líčení zcela adekvátní reakci sociální pracovnice, která zachránila život jeho synovi, za panikaření. Soud dále přihlédl k té skutečnosti, že jednání obžalovaných prozatím na poškozeném nezanechalo trvalé následky, byť na druhou stranu možnost jejich vzniku do budoucna nebyla lékařskou zprávou zcela vyloučena.
85. Vzhledem ke shora rozvedeným skutečnostem soud shodně uložil oběma obžalovaným trest odnětí svobody na 16 let nepodmíněně, tedy ještě při spodní hranici zákonné výměry, který lze považovat za odpovídající všem zákonným kritériím. Tento trest byl v případě

obžalovaného Rastislava R. uložen jako souhrnný, současně byl v rámci souhrnného trestu zrušen výrok o trestu ze shora citovaného rozsudku Okresního soudu v Karviné ze dne 9. 11. 2018, č. j. 10 T 51/2018-112, jakož i další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Soud neshledal důvody pro uložení trestů v rozdílné výši tak, jak navrhovala státní zástupkyně, když znalci zjištěná podléhavost obžalované vůči partnerovi, tedy obžalovanému, nesnižuje škodlivost jejího jednání ani míru jejího zavinění, oba byli povinni pečovat o svého syna, přičemž nelze odhlédnout od skutečnosti, že to byla právě obžalovaná, kdo byl po celý den v domácnosti s poškozeným. S ohledem na výměru trestu byli obžalovaní pro jeho výkon zařazeni ve smyslu § 56 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku do věznice se zvýšenou ostrahou.

Odůvodnění výroku v adhezním řízení

86. S nárokem na náhradu škody a nemateriální újmy se řádně a však připojili k trestnímu řízení Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna a poškozený K. R., zastoupený zmocněncem Mgr. Pavlem Staříčným.
87. Z provedeného dokazování bylo zjištěno, že Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna uhradila podle detailního rozpisu regresního účtu pojištěnce (č. l. 371 až 382) poskytovatelům zdravotnických služeb částku v celkové výši 266 519 Kč v souvislosti s újmou na zdraví, která vznikla jejímu pojištěnci, poškozenému K. R. Jedná se o poškození zdraví, které mu obžalovaní způsobili svým zaviněným jednáním popsáním ve skutkové větě výroku tohoto rozsudku. Nárok zdravotní pojišťovny je nárokem na náhradu majetkové újmy vyplývajícím z ustanovení § 2894 odstavec 1 občanského zákoníku, proto bylo o uplatněném nároku na náhradu škody rozhodnuto podle § 228 odstavec 1 trestního řádu tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.
88. Nárok na náhradu nemajetkové újmy poškozeného K. R. odpovídá provedenému dokazování. Ze znaleckého posudku MUDr. Evy Matějů, Ph.D., znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví stanovení nemateriální újmy na zdraví, odvětví soudního lékařství (č. l. 972 an.), který byl proveden k důkazu postupem podle § 211 odstavec 5 trestního zákoníku, bylo zjištěno, že znalkyně při stanovení bodového hodnocení bolesti vycházela jak ze zdravotní karty poškozeného, lékařských zpráv, tak znaleckých posudků z odvětví soudního lékařství a odvětví pediatrie a následně bodově ohodnotila bolestné (tabulky čl. 978, 980) na celkovou výši 1 519 bodů, představující odškodnění bolesti způsobené škodou na zdraví, jejím léčením a odstraňováním jejích následků, a to v souladu s Metodikou Nejvyššího soudu k náhradě nemajetkové újmy na zdraví. Soud dospěl k závěru, že takto uplatněný nárok na náhradu nemajetkové újmy vyplývá z ustanovení § 2958 občanského zákoníku, jeho výše byla objektivizována citovaným znaleckým posudkem na 1 519 bodů, přičemž hodnota jednoho bodu v roce xxx, kdy vznikla bolest, činila 275,89 Kč. Po součinu počtu bodů a hodnoty jednoho bodu bylo zjištěno, že bolestné dosahuje 419 076,91 Kč, tedy výše, která byla vůči oběma obžalovaným uplatněna k náhradě. Soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro solidární náhradu bolestného v uvedené výši oběma obžalovanými, protože nemajetková újma byla poškozenému způsobena v důsledku zaviněného jednání obou obžalovaných popsaného ve skutkové větě tohoto rozsudku, a proto o tomto nároku rozhodl tak, jak je uvedeno shora.

Poučení:

- I.** Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu tohoto rozsudku prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Vrchnímu soudu v Olomouci.

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Jánová.

II. Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

III. V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek napadnout osoby uvedené v § 247 odstavec 2 trestního řádu.

IV. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se jej po vyhlášení rozhodnutí vzdal.

Ostrava 11. března 2020

Mgr. Karel Šigut v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Jánová.